

ČTVRTÁ KNIHA MOJŽÍŠOVA
ZVANÁ
NUMERI

SINAJSKÝ TÁBOR

Sčítání Izraele

Prvního dne druhého měsíce druhého roku po jejich odchodu z Egypta promluvil Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinaj ve Stanu setkávání: „Sečtete celou izraelskou obec podle jejich rodů a otcovských domů; pořídte jmenný seznam všech mužů. Ty a Áron započtete do jejich oddílů všechny bojeschopné v Izraeli od dvaceti let výše.

Z každého pokolení vám bude pomáhat jeden muž, který je hlavou svého otcovského domu. A toto jsou jména mužů, kteří vám budou stát po boku:

- z Rubena: Elicur, syn Šedeurův,
- ze Šimeona: Šelumiel, syn Curišadajův, 6
- z Judy: Nachšon, syn Aminadabův, 7
- z Isachara: Netaneel, syn Cuarův, 8
- ze Zabulona: Eliab, syn Chelonův, 9
- z Josefových synů: 10
 - z Efraima: Elišama, syn Amihudův,
 - z Manasese: Gamaliel, syn Pedacurův,
- z Benjamína: Abidan, syn Gideoniho, 11
- z Dana: Achiezer, syn Amišadajův, 12
- z Ašera: Pagiel, syn Okranův, 13
- z Gáda: Eljasaf, syn Deuelův, 14
- z Neftalíma: Achira, syn Enanův.“ 15

To jsou členové sněmu, vůdcové svých otcovských pokolení, náčelníci izraelských tisíců. 16

Mojžíš s Áronem tedy vzali jmenované muže a prvního dne druhého měsíce shromáždili celou obec ke sčítání podle jejich rodů a otcovských domů. Všichni od dvaceti let výše byli jednotlivě zahrnuti do jmenného seznamu, jak Mojžíšovi přikázal Hospodin. Tak je na poušti Sinaj sečetl. 17,18 19

20 A tolik jich bylo:

Synové Izraelova prvorozeného Rubena podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů, uvedení ve jmenném seznamu všech bojeschopných mužů od dvaceti let výše:

21 pokolení Ruben čítalo 46 500 mužů.

22 Synové Šimeona podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů, uvedení ve jmenném seznamu všech bojeschopných mužů od dvaceti let výše: pokolení Šimeon čítalo 59 300 mužů.

23 Synové Gáda podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Gád čítalo 45 650 mužů.

24 Synové Judy podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Juda čítalo 74 600 mužů.

25 Synové Isachara podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Isachar čítalo 54 400 mužů.

26 Synové Zabulona podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Zabulon čítalo 57 400 mužů.

27 Synové Josefovi:

Synové Efraimovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Efraim čítalo 40 500 mužů.

28 Synové Manasesovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Manases čítalo 32 200 mužů.

29 Synové Benjamínovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Benjamín čítalo 35 400 mužů.

30 Synové Danovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Dan čítalo 62 700 mužů.

31 Synové Ašerovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Ašer čítalo 41 500 mužů.

Synové Neftalímovi podle jejich pokolení, rodů a otcovských domů ve jmenném seznamu, všichni bojeschopní od dvaceti let výše: pokolení Neftalí čítalo 53 400 mužů.

Toto jsou počty těch, jež sečetl Mojžíš, Áron a dvanáct izraelských vůdců, po jednom z každého otcovského domu.

Celkový počet všech bojeschopných Izraelitů od dvaceti let výše, započtených podle jejich otcovských domů: 603 550 mužů.

Mezi ně však nebyli podle svých otcovských pokolení započteni levítové.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Pokolení Levi nesčítej, nezahrnuj je do počtu synů Izraele. Levítům svěříš Příbytek svědectví, veškeré jeho vybavení i vše, co k němu náleží. Oni budou Příbytek s veškerým jeho vybavením nosit, budou při něm sloužit a kolem Příbytku budou tábořit. Když se bude Příbytek chystat na cestu, levítové jej složí; když se bude Příbytek chystat k táboření, levítové jej vztyčí. Nepovoláný, jenž by se přiblížil, však zemře. Synové Izraele budou tábořit po svých uskupeních, každý při svém praporu, po svých oddílech. Levítové však budou tábořit kolem Příbytku svědectví, aby obec synů Izraele nestihl hrozný hněv; proto budou levítové držet stráž u Příbytku svědectví.“

A synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Uspořádání tábora

2 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Ať synové Izraele táboří každý při svém praporu, pod korouhví svých otcovských domů; ať táboří v povzdálí okolo Stanu setkávání.“

Vepředu, na východě, táboří po svých oddílech prapor Judova uskupení: vůdce Judových synů Nachšon, syn Aminadabův, a jeho vojsko o počtu 74 600 mužů.

Vedle něj táboří pokolení Isachar: vůdce Isacharových synů Netaneel, syn Cuarův, a jeho vojsko o počtu 54 400 mužů.

Dále pokolení Zabulon: vůdce Zabulonových synů Eliab, syn Chelonův, a jeho vojsko o počtu 57 400 mužů.

- 9 Celkem v oddílech Judova uskupení: 186 400 mužů.
Ti potáhnou první.
- 10 Na jihu táboří po svých oddílech prapor Rubenova uskupení:
11 vůdce Rubenových synů Elicur, syn Šedeurův, a jeho vojsko
o počtu 46 500 mužů.
- 12 Vedle něj táboří pokolení Šimeon: vůdce Šimeonových synů
13 Šelumiel, syn Curi-šadajův, a jeho vojsko o počtu 59 300 mužů.
- 14 Dále pokolení Gád: vůdce Gádových synů Eljasaf, syn Reuelův,
15 a jeho vojsko o počtu 45 650 mužů.
- 16 Celkem v oddílech Rubenova uskupení: 151 450 mužů.
Ti potáhnou druhí.
- 17 Uprostřed všech uskupení potáhne Stan setkávání s uskupením leví-
tů. Jak táboří, tak potáhnou; každý na svém místě při svém praporu.
- 18 Na západě táboří po svých oddílech prapor Efraimova uskupe-
19 ní: vůdce Efraimových synů Elišama, syn Amihudův, a jeho vojsko
o počtu 40 500 mužů.
- 20 Vedle něj pokolení Manases: vůdce Manasesových synů Gamaliel,
21 syn Pedacurův, a jeho vojsko o počtu 32 200 mužů.
- 22 Dále pokolení Benjamín: vůdce Benjamínových synů Abidan,
23 syn Gideoniho, a jeho vojsko o počtu 35 400 mužů.
- 24 Celkem v oddílech Efraimova uskupení: 108 100 mužů.
Ti potáhnou třetí.
- 25 Na severu táboří po svých oddílech prapor Danova uskupení:
26 vůdce Danových synů Achiezer, syn Amišadajův, a jeho vojsko
o počtu 62 700 mužů.
- 27 Vedle něj táboří pokolení Ašer: vůdce Ašerových synů Pagiel,
28 syn Okranův, a jeho vojsko o počtu 41 500 mužů.
- 29 Dále pokolení Neftalí: vůdce Neftalímových synů Achira, syn
30 Enanův, a jeho vojsko o počtu 53 400 mužů.
- 31 Celkem v oddílech Danova uskupení: 157 600 mužů.
Ti potáhnou po svých praporech jako poslední.“
- 32 Toto je součet synů Izraele podle jejich otcovských domů. Cel-
kem jich v oddílech všech uskupení bylo 603 550 mužů.

Podle Hospodinova příkazu Mojžíšovi však s ostatními Izraelity 33
nebyli sečteni Levítové.

Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přiká- 34
zal Mojžíšovi: tak tábořili po svých praporech a tak táhli, každý
podle svých rodů při domě svých otců.

Sčítání levítů

3 Toto je příběh Árona a Mojžíše v době, kdy Hospodin mluvil 1
s Mojžíšem na hoře Sinaj.

A toto jsou jména Áronových synů: prvorozený Nádab, dále 2
Abihu, Eleazar a Itamar; to jsou jména Áronových synů, pomaza- 3
ných kněží pověřených ke kněžské službě. Nádab a Abihu však 4
bezdětní zemřeli před Hospodinem, když na poušti Sinaj před
Hospodinem obětovali nepatřičný oheň. Proto spolu se svým ot-
cem Áronem konali kněžskou službu Eleazar a Itamar.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Přiveď pokolení Levi a po- 5,6
stav je před kněze Árona, aby mu pomáhali. Svou službou při 7
Příbytku budou plnit jeho povinnost i povinnost celé obce vůči
Stanu setkávání. Budou také pečovat o veškeré náčiní Stanu set- 8
kávání a službou při Příbytku budou plnit povinnost synů Izraele.
Odevzdej tedy levíty Áronovi a jeho synům, ať mu jsou z řad 9
Izraelitů zcela odevzdáni. Árona a jeho syny pověříš, aby zacho- 10
vávali své kněžství. Nepovoláný, jenž by se přiblížil, však zemře.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Hle, já jsem si namísto všech 11,12
prvorozených, kteří mezi Izraelci otvírají lůno, vybral z řad synů
Izraele levíty. Levítové jsou tedy moji, neboť všichni prvorození 13
jsou moji. V den, kdy jsem pobil všechny prvorozené v Egyptě,
jsem zasvětil všechny prvorozené v Izraeli, jak lidi, tak zvířata,
sobě. Jsou moji. Já jsem Hospodin.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi na poušti Sinaj: „Sečti Leviho 14,15
syny podle jejich otcovských domů a rodů; sečti všechny muže
od stáří jednoho měsíce.“ Mojžíš je tedy podle Hospodinova roz- 16
kazu sečetl, jak mu bylo přikázáno.

Toto jsou Leviho synové, jmenovitě: Geršon, Kehat a Merari. 17

Toto jsou jména Geršonových synů po jejich rodech: Libni 18
a Šimei.

- 19 Kehatovi synové po svých rodech: Amram, Jishar, Hebron
a Uziel.
- 20 Synové Merariho po svých rodech: Machli a Muši.
Toto jsou levítské rody podle svých otcovských domů.
- 21 Z Geršona vzešel rod libnijský a šimeiský; to jsou geršonské
22 rody. Podle seznamu čítaly 7 500 mužů starších jednoho měsíce.
23,24 Geršonské rody tábořily za Příbytkem, na západní straně. Vůdcem
25 geršonského otcovského domu byl Eljasaf, syn Laelův. Geršonovi
synové dostali ve Stanu setkávání do opatrování Příbytek, stan,
26 jeho pokrývku, závěs ke vchodu do Stanu setkávání, zástěny ná-
dvoří, závěs pro vchod do nádvoří, které je kolem Příbytku a oltáře,
jeho lana, a to se vši příslušnou službou.
- 27 Z Kehata vzešel rod amramský, jisharský, hebronský a uziel-
28 ský; to jsou kehatské rody. Čítaly celkem 8 600 mužů starších
29 jednoho měsíce. Ti měli na starost svatyni. Rody Kehatových
30 synů tábořily na jižní straně Příbytku. Vůdcem otcovského domu
31 kehatských rodů byl Elicafan, syn Uzielův. Dostali do opatrování
Truhlu, stůl, svícen, oltáře, vybavení svatyně, jež používali ke
32 službě, a závěs, a to se vši příslušnou službou. Vůdcem levítských
vůdců byl Eleazar, syn kněze Árona; jemu byli svěřeni ti, kdo plní
povinnost vůči svatyni.
- 33 Z Merariho vzešel rod machlijský a mušijský; to jsou merarijské
34 rody. Podle seznamu čítaly 6 200 mužů starších jednoho měsíce.
35 Vůdcem otcovského domu merarijských rodů byl Curiel, syn
36 Abichajilův. Tábořili na severní straně Příbytku. Synům Merariho
byly do opatrování svěřeny desky Příbytku, jejich svlaky, sloupy,
37 patky a veškeré náčiní k nim, a to se vši příslušnou službou. Dále
sloupy okolo nádvoří, jejich patky a kolíky s jejich lany.
- 38 Vepředu, na východě tábořili před Příbytkem, totiž před Sta-
nem setkávání, Mojžíš, Áron a jeho synové. Drželi za syny Izraele
stráž před svatyní. Nepovoláný, jenž by se přiblížil, však měl
zemřít.
- 39 Levíté, jež Mojžíš s Áronem podle Hospodinova rozkazu sečetl
po jejich rodech, čítali celkem 22 000 mužů starších jednoho mě-
síce.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Sečti mezi syny Izraele všechny prvorozené muže starší jednoho měsíce a poříd' jejich jmenný seznam. Namísto všech prvorozených synů Izraele pak pro mne vezmeš levíty. Já jsem Hospodin. Namísto všeho prvorozeného dobytka synů Izraele vezmeš dobytek levítů.“

Mojžíš tedy podle Hospodinova příkazu sečetl všechny prvorozené syny Izraele. Všech prvorozených starších jednoho měsíce bylo na jmenném seznamu 22 273.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi levíty namísto všech prvorozených mezi syny Izraele a dobytek levítů namísto jejich dobytka, neboť levítové jsou moji. Já jsem Hospodin. A jako výplatné za těch 273 prvorozených synů Izraele, kteří převyšují počet levítů, vybereš po 5 šekelech za hlavu (měřeno podle šekelu svatyně; šekel je 20 ger). To stříbro pak dáš Áronovi a jeho synům jako výplatné za ty, kdo převyšují jejich počet.“

A tak Mojžíš vybral výplatné stříbro za ty, kdo převyšovali počet mužů vykoupených levíty. Vybral za prvorozené syny Izraele 1 365 šekelů stříbra (měřeno podle šekelu svatyně). Podle Hospodinova rozkazu pak Mojžíš předal výplatné stříbro Áronovi a jeho synům, jak mu Hospodin přikázal.

4 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Sečti Kehatovy syny z řad synů Leviho podle jejich rodů a otcovských domů. Započti každého ve věku od třiceti do padesáti let, kdo je schopen služby, aby pracoval na díle při Stanu setkávání.“

Toto bude služba Kehatových synů ve Stanu setkávání: nejsvětější věci. Než tábor potáhne dál, vstoupí Áron se svými syny dovnitř, sejmou zastírající oponu a tou přikryjí Truhlu svědectví. Na ni pak položí přikrývku z jemně vydělaných kožek a navrch rozprostrou přehoz, celý z modré látky, a provléknou tyče. Potom prostrou přehoz z modré látky na stole chlebě předložený a na něj rozloží mísy, naběračky, misky a konvice pro úlitby; každodenní chléb na stole zůstane. Na to vše pak rozprostrou přehoz z šarlatové látky, přikryjí ho pokrývkou z jemně vydělaných kožek a provléknou tyče. Potom vezmou přehoz z modré látky, přikryjí svícen k svícení i s jeho kahany, kleštěmi, pánvicemi

- na uhlí a veškerými nádobami na olej, jichž se užívá k jeho obslu-
 10 ze, zabalí je i s jeho veškerým náčiním do pokrývky z jemně
 11 vydělaných kožek a položí na nosítka. Také na zlatý oltář pro-
 12 strou přehoz z modré látky, přikryjí ho a provléknou tyče. Potom
 vezmou veškeré služebné náčiní, jež se používá ke službě ve
 svatyni, zabalí je do přehozu z modré látky, přikryjí je pokrývkou
 13 z jemně vydělaných kožek a položí na nosítka. Pak vyberou z oltáře
 14 popel, prostrou na oltáři přehoz z purpurové látky a na něj položí
 veškeré oltářní náčiní, jež používají k jeho obsluze – pánvice na
 uhlí, vidlice, lopaty a obětní misky – všechno oltářní náčiní. Přes
 ně rozprostrou přikrývku z jemně vydělaných kožek a provlék-
 nou tyče.
- 15 Poté, co Áron se svými syny dokončí přikrývání svatých věcí
 a veškerého vybavení svatyně, než tábor potáhne dál, teprve tehdy
 přijdou Kehatovi synové, aby to nesli. Svatých věcí se nedotknou,
 aby nezemřeli. Toto je břemeno Kehatových synů při Stanu set-
 kávání.
- 16 Eleazarovi, synu kněze Árona, pak bude svěřen olej ke svícení,
 kadidlo z vonných látek, každodenní moučná oběť a olej poma-
 zání. Bude mít dozor nad celým Příbytkem a nade vším, co je
 v něm – nad svatými věcmi i jejich příslušenstvím.“
- 17,18 Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Nedopustíte, aby
 19 byl kmen kehatských rodů vyloučen z řad levitů. Aby zůstali
 naživu a nezemřeli, když přistupují k nejsvětější věci, naložíte
 s nimi takto: přijde Áron a jeho synové a každému z nich určí
 20 jeho službu a jeho břemeno. Oni sami však nesmí vejít a zhléd-
 nout, jak jsou baleny svaté věci, aby nezemřeli.“
- 21,22 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sečti také Geršonovy syny
 23 podle jejich otcovských domů a rodů. Sečti ve věku od třiceti do
 padesáti let každého, kdo je schopen nastoupit službu, aby konal
 práci při Stanu setkávání.
- 24 Toto bude služba geršonských rodů, jejich úkoly a břemena:
 25 Budou nosit plachty a houně Příbytku, Stan setkávání, jeho po-
 26 krývku, závěs ke vchodu do Stanu setkávání, zástěny nádvoří, zá-
 věs pro vchod do brány nádvoří, které je kolem Příbytku a oltáře,

jejich lana a veškeré příslušenství k jejich službě. A budou konat službu ve všem, co jim bylo uloženo. Veškerá služba Geršonových synů se bude dít podle rozkazů Árona a jeho synů – to platí pro všechna jejich břemena a pro všechnu jejich službu. Všechna jejich břemena svěříte do jejich opatrování. To bude služba geršonských rodů při Stanu setkávání a jejich zodpovědnost pod vedením Itamara, syna kněze Árona.“

„Syny Merariho rovněž sečti podle jejich rodů a otcovských domů. Sečti ve věku od třiceti do padesáti let každého, kdo je schopen nastoupit službu, aby konal práci při Stanu setkávání.“

A toto je při veškeré jejich službě při Stanu setkávání jejich zodpovědnost za břemena: desky Příbytku, jejich svlaky, sloupy, patky, dále sloupy okolo nádvoří, jejich patky a kolíky s jejich lany a veškerým jejich náčiním, a to se vši příslušnou službou. To bude služba merarijských rodů při veškeré jejich práci při Stanu setkávání pod vedením Itamara, syna kněze Árona.“

Mojžíš tedy s Áronem a s představenými obce sečetl Kehatovy syny podle jejich rodů a otcovských domů. Započítal ve věku od třiceti do padesáti let každého, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání, a bylo jich po jejich rodech započteno 2 750. Toto je součet kehatských rodů, součet všech sloužících při Stanu setkávání, jež Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem.

Rovněž Geršonovi synové byli sečteni podle svých rodů a otcovských domů: Ve věku od třiceti do padesáti let byl započten každý, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání. Jejich součet po jejich rodech a otcovských domech činil 2 630. Toto je součet geršonských rodů, součet všech sloužících při Stanu setkávání, jež Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu.

Také merarijské rody byly sečteny podle svých rodů a otcovských domů: Ve věku od třiceti do padesáti let byl započten každý, kdo byl schopen služby při Stanu setkávání. Jejich součet po jejich rodech a otcovských domech činil 3 200. Toto je součet merarijských rodů, jež Mojžíš s Áronem sečetl podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem.

46 Mojžíš s Áronem a s vůdci Izraele sečetl všechny Levíty podle
47 jejich rodů a otcovských domů, všech, kdo byli ve věku od třiceti
48 do padesáti let schopni díla služby při Stanu setkávání a díla no-
šení břemen. Jejich celkový počet byl 8 580.

49 Podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojžíšem byla každému
z nich určena jeho služba a jeho břemeno. A tak byli sečtení, jak
Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Zákon o žárlivosti

1,2 **5** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Přikaz synům Izraele, ať
3 z tábora vykáží každého malomocného, každého trpícího
výtokem a každého, kdo se poskrnil při mrtvém. Vykážete jak
muže, tak ženu, vykažte je z tábora ven, aby neposkrnili tábor
těch, mezi nimiž přebývám já sám.“

4 Synové Izraele tak tedy učinili a vykážali je z tábora ven přesně
tak, jak Hospodin pověděl Mojžíšovi.

5,6 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Když
se muž nebo žena dopustí kteréhokoli hříchu vůči člověku a tak
7 se zpronevěří Hospodinu, takový člověk se provinil. Vyzná tedy
svůj hřích, jehož se dopustil, nahradí škodu v plné výši, přidá
ještě pětinu navíc a odevzdá to tomu, vůči komu se provinil.
8 Kdyby dotyčný neměl ani příbuzného, jemuž by se nahradila ško-
da, bude odškodnění odevzdáno Hospodinu pro kněze, a to kromě
berana, jímž se za něj vykoná obřad smíření.

9 Ze všech svatých darů, jež mu synové Izraele přinesou, případně
10 vždy obětní příspěvek knězi. Svaté dary od kohokoli patří jemu,
ale co kdo dá knězi, patří knězi.“

11,12 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Kdyby
13 se od někoho odchýlila manželka a byla mu nevěrná, kdyby s ní
spal jiný muž a kdyby s ní bez vědomí jejího manžela obcoval,
takže by se v tajnosti poskrnila beze svědků a nepřistižena, učí-
níte toto:

14 Zmocní-li se muže žárlivost vůči jeho manželce, ať už se sku-
15 tečně poskrnila, či nikoliv, přivede ji ke knězi a přinese za ni
jako oběť desetinu efy ječné mouky. Nepolije ji olejem a nepoloží

na ni kadidlo, neboť je to moučná oběť žárlivosti, moučná oběť připomínky, připomínající vinu.

Kněz ji pak vezme a postaví ji před Hospodina. Kněz nabere do hliněné nádoby svatou vodu, vezme trochu prachu z podlahy Příbytku a hodí jej do té vody. Když tu ženu postaví před Hospodina, rozpustí jí vlasy a do rukou jí vloží moučnou oběť připomínky, jež je moučnou obětí žárlivosti. Kněz pak bude mít v ruce hořkou vodu prokletí a bude ženu zapřísahat: „Jestliže s tebou žádný muž nespal a neodchýlila ses od svého manžela k nečistotě, buď zproštěna účinku této hořké vody prokletí. Jestliže ses však od svého manžela odchýlila a poskvnila ses, když s tebou obcoval jiný muž než tvůj manžel“ – tehdy kněz bude tu ženu zapřísahat přísežnou kletbou a řekne jí – „pak ať tě Hospodin uprostřed tvého lidu učiní kletbou a zlořečením. Ať dopustí, aby tvůj klín zvadl a tvé lůno oteklo. Ať tato hořká voda prokletí vnikne do tvých útrob, aby tvé lůno oteklo a tvůj klín zvadl!“ A žena odpoví: „Amen, amen!“

Kněz pak tyto kletby napíše na pergamen a spláchne je do hořké vody. Hořkou vodu prokletí dá té ženě vypít, aby se v ní obrátila v hořkost. Potom kněz vezme z její ruky moučnou oběť žárlivosti, nabídne ji Hospodinu a přinese ji k oltáři. Vezme z té moučné oběti do hrsti památeční díl a nechá jej dýmat na oltáři. Potom dá ženě vypít tu vodu. Pokud se poskvnila a dopustila se vůči svému manželu nevěry, voda prokletí v ní zhořkne, její lůno oteče a její klín zvadne, a tak se ta žena stane ve svém lidu kletbou. Pokud se však neposkvnila a je čistá, bude zproštěna nařčení a bude moci počít dítě.

Toto je zákon žárlivosti. Platí v případech, kdy se žena odchýlila od svého manžela a tak se poskvnila, nebo když se muže zmocní žárlivost vůči jeho manželce. Postaví ji před Hospodina a kněz při ní vykoná vše podle tohoto předpisu. Manžel bude prost viny, žena však svou vinu ponese.“

Zákon o nazirech

6 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Když se muž nebo žena rozhodne složit zvláštní nazirský slib, aby

3 se zasvětil Hospodinu, bude se zdržovat vína i opojného nápoje;
nenapije se octu z vína ani octu z opojného nápoje, nenapije se
4 žádné šťávy z hroznů, a nebude jíst hrozny, ať už čerstvé nebo
sušené. Po celou dobu svého zasvěcení neokusí nic pocházejícího
z vinného kmene, od zrnka až po slupku.

5 Po celou dobu jeho nazirského slibu se jeho hlavy nedotkne
břitva. Dokud nevyprší doba jeho oddělení pro Hospodina, bude
svatý; vlasy na hlavě si nechá volně růst.

6 Po všechny dny svého zasvěcení Hospodinu se nepřiblíží
7 k mrtvému. Neposkvrní se ani při svém otci, matce, bratru ani
sestře, kdyby zemřeli, neboť má na hlavě znak zasvěcení svému
8 Bohu. Po všechny dny svého zasvěcení bude svatý Hospodinu.

9 Kdyby však v jeho blízkosti někdo zemřel náhlou smrtí a tak
poskvrnil znak zasvěcení na jeho hlavě, oholí si hlavu v den svého
10 očišťování; oholí si ji v sedmý den. Osmého dne pak přinese
knězi ke vchodu do Stanu setkávání dvě hrdličky nebo dvě holou-
11 bata a kněz přinese jedno jako oběť za hřích a druhé jako zápal-
nou oběť. Tak za něj vykoná obřad smíření, neboť se prohřešil
12 při mrtvém. Toho dne znovu posvětit svou hlavu a všechny dny
svého nazirství zasvětit Hospodinu. Přinese ročního beránka jako
oběť odškodnění a předchozí dny se zruší, neboť poskvrnil své
nazirství.

13 A toto je zákon ohledně nazira: V den, kdy vyprší doba jeho
14 zasvěcení, bude přiveden ke vchodu do Stanu setkávání a bude
obětovat svůj dar Hospodinu: jednoho ročního beránka bez vady
jako zápalnou oběť, jednu roční ovečku bez vady jako oběť za
15 hřích a jednoho berana bez vady jako pokojnou oběť, dále koš
nekvašeného pečiva z bílé mouky, bochánky zadělané olejem,
nekvašené placky pomazané olejem a s nimi patřičné moučné
16 oběti a úlitby. Kněz to přinese před Hospodina a vykoná nazirovu
17 oběť za hřích a jeho zápalnou oběť. Berana pak připraví jako
pokojnou oběť Hospodinu spolu s košem nekvašeného pečiva
a vykoná jeho moučnou oběť a jeho úlitbu.

18 Nazir si pak u vchodu do Stanu setkávání oholí vlasy, znamená
svého nazirského zasvěcení, vezme je a vloží do ohně pod pokoj-
nou oběť.

Kněz vezme z onoho berana vařené plece, z koše vezme jeden nekvašený bochánek a jednu nekvašenou placku a poté, co si nazir oholí znamení svého zasvěcení, vloží to vše do jeho dlaní. Kněz to pak zvedáním nabídne Hospodinu. Společně s hrudím pozvedání a kýtou odevzdání jsou tyto věci svatým darem pro kněze. 19

Teprve poté smí nazir znovu pít víno. Toto je zákon o nazirovi skládajícím slib. Jeho dar Hospodinu za jeho zasvěcení bude odpovídat slibu, který učinil (kromě toho, co by chtěl přidat podle svých možností).“ 20

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k Áronovi a jeho synům: Takto budete žehnat synům Izraele; budete jim říkat: 22,23

„Ať ti Hospodin žehná a chrání tě, 24

ať Hospodinova tvář nad tebou září a zahrne tě přízní, 25

ať se k tobě Hospodin obrátí a dá ti blahobyť!“ 26

Tak budou pronášet mé jméno nad syny Izraele, a já jim požehnám.“ 27

Dary izraelských vůdců

7 V den, kdy Mojžíš dokončil stavbu Příbytku, pomazal a posvětil jej i veškeré jeho vybavení a rovněž tak oltář a veškeré jeho vybavení. 1

Když to vše pomazal a posvětil, přistoupili vůdcové Izraele, náčelníci otcovských rodů, totiž vůdcové pokolení, pověření sčítáním, a přivedli jako svůj dar před Hospodina 6 krytých vozů a 12 býků (vůz za každé dva vůdce a za každého jeden býk). Když je přivedli před Příbytek, Hospodin řekl Mojžíšovi: „Přijmi to od nich, ať to slouží ke službě při Stanu setkávání. Rozděľ to levítům, každému v souladu s jeho službou.“ 2, 3, 4,5

Mojžíš tedy vzal vozy i býky a dal je levítům. Geršonovým synům dal v souladu s jejich službou 2 vozy a 4 býky. Synům Mera-riho dal v souladu s jejich službou pod vedením Itamara, syna kněze Árona 4 vozy a 8 býků. Kehatovým synům však nedal nic, neboť jim náleží služba při svatých věcech, jež se nosí na ramenou. 6,7, 8, 9

10 V den, kdy byl oltář pomazán, přinesli vůdcové své dary k jeho
11 zasvěcení a položili je před oltář. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Ať
přináší své dary k zasvěcení oltáře jeden vůdce po druhém, každý
vůdce v jeden den.“

12 Prvního dne přinesl svůj dar Nachšon, syn Aminadabův z po-
13 kolení Juda. Jeho darem byla:

1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,

14 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,

15 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,

16 1 kozel k oběti za hřích,

17 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
To byl dar Nachšona, syna Aminadabova.

18 Druhého dne svůj dar přinesl Netaneel, syn Cuarův, vůdce po-
19 kolení Isachar. Jeho darem byla:

1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,

20 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,

21 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,

22 1 kozel k oběti za hřích,

23 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
To byl dar Netaneela, syna Cuarova.

24 Třetího dne předstoupil vůdce Zabulonových synů Eliab, syn
25 Chelonův. Jeho darem byla:

1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,

26 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,

27 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,

28 1 kozel k oběti za hřích,

29 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
To byl dar Eliaba, syna Chelonova.

Čtvrtého dne předstoupil vůdce Rubenových synů Elicur, syn Šedeurův. Jeho darem byla: 30 31

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
- 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
- obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
- 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla, 32
- 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti, 33
- 1 kozel k oběti za hřích, 34
- 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránků k pokojné oběti. 35
- To byl dar vůdce Rubenových synů Elicura, syna Šedeurova.

Pátého dne předstoupil vůdce Šimeonových synů Šelumiel, syn Curišadajův. Jeho darem byla: 36 37

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
- 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
- obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
- 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla, 38
- 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti, 39
- 1 kozel k oběti za hřích, 40
- 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránků k pokojné oběti. 41
- To byl dar Šelumieľa, syna Curišadajova.

Šestého dne předstoupil vůdce Gádových synů Eljasaf, syn Deuelův. Jeho darem byla: 42 43

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
- 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
- obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
- 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla, 44
- 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti, 45
- 1 kozel k oběti za hřích, 46
- 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránků k pokojné oběti. 47
- To byl dar Eljasafa, syna Deuelova.

Sedmého dne předstoupil vůdce Efraimových synů Elišama, syn Amihudův. Jeho darem byla: 48 49

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
- 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
- obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,

- 50 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,
 51 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,
 52 1 kozel k oběti za hřích,
 53 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
 To byl dar Elišamy, syna Amihudova.
- 54 Osmého dne předstoupil vůdce Manasesových synů Gamaliel,
 55 syn Pedacurův. Jeho darem byla:
 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
 obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
 56 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,
 57 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,
 58 1 kozel k oběti za hřích,
 59 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
 To byl dar Gamaliela, syna Pedacurova.
- 60 Devátého dne předstoupil vůdce Benjamínových synů Abidan,
 61 syn Gideoniho. Jeho darem byla:
 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
 obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
 62 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,
 63 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,
 64 1 kozel k oběti za hřích,
 65 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
 To byl dar Abidana, syna Gideoniho.
- 66 Desátého dne předstoupil vůdce Danových synů Achiezer, syn
 67 Amišadajův. Jeho darem byla:
 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
 obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
 68 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla,
 69 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti,
 70 1 kozel k oběti za hřích,
 71 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránek k pokojné oběti.
 To byl dar Achiezera, syna Amišadajova.

Jedenáctého dne předstoupil vůdce Ašerových synů Pagiel, syn Okranův. Jeho darem byla: 72 73

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
 - 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
 - obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
 - 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla, 74
 - 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti, 75
 - 1 kozel k oběti za hřích, 76
 - 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránků k pokojné oběti. 77
- To byl dar Pagiela, syna Okranova.

Dvanáctého dne předstoupil vůdce Neftalímových synů Achira, syn Enanův. Jeho darem byla: 78 79

- 1 stříbrná mísa o váze 130 šekelů,
 - 1 stříbrná obětní miska o 70 šekelech (měřeno šekelem svatyně),
 - obě plné bílé mouky zadělané olejem k moučné oběti,
 - 1 zlatá naběračka o 10 šekelech, plná kadidla, 80
 - 1 mladý býček, 1 beran, 1 roční beránek k zápalné oběti, 81
 - 1 kozel k oběti za hřích, 82
 - 2 býci, 5 beranů, 5 kozlů a 5 ročních beránků k pokojné oběti. 83
- To byl dar Achiry, syna Enanova.

Toto byl dar vůdců Izraele k zasvěcení oltáře v den, kdy byl pomazán: 84

- 12 stříbrných mís,
- 12 stříbrných obětních misek,
- 12 zlatých naběraček

Každá stříbrná mísa vážila 130 šekelů a každá obětní miska 70. Stříbrné nádoby celkem: 2 400 šekelů svatyně. 85

Každá z 12 zlatých naběraček plných kadidla vážila 10 šekelů. Zlaté naběračky celkem: 120 šekelů svatyně. 86

- Souhrn dobytka k zápalné oběti (s jejich moučnou obětí): 87
- 12 býčků,
- 12 beranů,
- 12 ročních beránků.

- K oběti za hřích:
- 12 kozlů.

- 88 Souhrn dobytka k pokojné oběti:
 24 býčků,
 60 beranů,
 60 kozlů,
 60 ročních beránků.

Toto byl dar k zasvěcení oltáře poté, co byl pomazán.

- 89 A když Mojžíš vcházel do Stanu setkávání, aby s ním Bůh mluvil, slyšel hlas, jenž k němu promlouval z místa mezi dvěma cheruby nad slitovnicí ležící na Truhle svědectví; tak k němu promlouval.

- 1,2 **8** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni Áronovi: Když budeš rozsvěcovat kahany, dbej, ať těch sedm kahanů vrhá světlo dopředu před svícen.“

- 3 Áron to tedy učinil; rozsvítil kahany směrem dopředu před
 4 svícen, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. Samotný svícen byl od dřívku až po květy vytepán ze zlata. Mojžíš zhotovil svícen přesně podle vzoru, který mu Hospodin ukázal na hoře.

Očištění levitů

- 5,6 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi z řad synů Izraele levítý a očisti je. Očistiš je tímto způsobem: pokropíš je vodou rozhršení a oni si oholí celé tělo břitvou a vyperou si oděv. Tak budou očištění.

- 8 Ať vezmou mladého býčka spolu s moučnou obětí z bílé mouky zadělané olejem; ty pak vezmi druhého mladého býčka k oběti za hřích. Přiveď levítý před Stan setkávání a shromáždí tam celou izraelskou obec. Když levítý přivedeš před Hospodina, synové Izraele vloží na levítý ruce a Áron levítý nabídne Hospodinu jako obětní dar synů Izraele, aby konali službu Hospodinu.

- 12 Levítové ať pak vloží ruce na hlavy těch býků. Jednoho obětuj jako oběť za hřích a druhého jako zápalnou oběť Hospodinu k vykoupení levitů. Potom levítý postav před Árona a před jeho syny a nabídni je jako obětní dar Hospodinu. Tak oddělíš levítý z řad synů Izraele a levítové budou moji.

Poté, co je očistíš a nabídněš jako obětní dar, vstoupí levítové do služby při Stanu setkávání, neboť jsou mi z řad synů Izraele zcela odevzdáni. Vzal jsem si je namísto všech, kteří otvírají lůno, namísto všech prvorozených synů Izraele, neboť všechno prvorozené mezi syny Izraele, jak z lidí, tak ze zvířat, je mé. V den, kdy jsem pobil všechny prvorozené v Egyptě, jsem je zasvětil sobě, avšak namísto všech prvorozených mezi syny Izraele jsem si vzal levíty. Tyto levíty odevzdané z řad synů Izraele jsem pak dal Áronovi a jeho synům, aby za syny Izraele konali službu při Stanu setkávání a byli za ně výkupným, aby na syny Izraele nepřišla zhoubná rána, když by přistupovali ke svatým věcem.“

Mojžíš, Áron a celá obec synů Izraele tedy naložili s levíty přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi ohledně levítů přikázal; právě tak s nimi synové Izraele naložili. Levítové se očistili od hříchu a vyprali si oděv. Áron je nabídl jako obětní dar Hospodinu a vykonal za ně obřad smíření, aby byli očištěni. Poté tedy levítové vstoupili do své služby při Stanu setkávání před tváří Árona a jeho synů. Jak Hospodin přikázal Mojžíšovi ohledně levítů, tak s nimi naložili.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Toto platí pro levíty: Od pětadvaceti let každý z nich nastoupí službu, aby konal práci při Stanu setkávání. Od padesáti let se pak z pracovní služby vrátí a nebude už sloužit. Bude moci pomáhat svým bratrům plnit povinnosti při Stanu setkávání, ale službu konat nebude. Takto naložíš s levíty, pokud jde o jejich povinnosti.“

Slavení Hodu beránka

9 V prvním měsíci druhého roku po vyjití z egyptské země promluvil Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinaj: „Ať synové Izraele v určený čas slaví Hod beránka. Slavte jej v určený čas, čtrnáctého dne tohoto měsíce za soumraku. Budete jej slavit podle všech jeho ustanovení a podle všech jeho pravidel.“

Mojžíš řekl synům Izraele, ať slaví Hod beránka, a tak za soumraku čtrnáctého dne prvního měsíce slavili Hod beránka na poušti Sinaj. Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

- 6 Vyskytli se však muži, kteří nemohli v onen den slavit Hod
beránka, neboť se poskvrnili při mrtvému člověku. Proto přišli
7 toho dne před Mojžíše a Árona. Řekli: „Poskvrnili jsme se při
mrtvému člověku. Proč bychom ale nemohli v určený čas přinést
dar Hospodinu spolu se syny Izraele?“
- 8 Mojžíš jim odpověděl: „Počkejte, než vyslechnu, co o vás při-
káže Hospodin.“
- 9,10 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele: Kdo-
koli z vás nebo z vašich potomků by se poskvrnil při mrtvém
nebo byl na daleké cestě, ať přesto Hospodinu slaví Hod beránka.
11 Ať jej slaví za soumraku čtrnáctého dne druhého měsíce. Ať jí
12 beránka s nekvašenými chleby a s trpkými bylinami. Ať z něj ne-
nechají nic do rána a nezlámou v něm jedinou kost. Ať slaví Hod
beránka podle všech jeho ustanovení.
- 13 Kdokoli je ovšem čistý a není na cestách, avšak zanedbá slavení
Hodu beránka, ať je vyobcován ze svého lidu, neboť v určený čas
nepřinesl dar Hospodinu. Takový člověk ponese hřích.
- 14 Kdyby cizinec pobývající u vás chtěl Hospodinu slavit Hod
beránka, ať jej slaví podle ustanovení a pravidel pro Hod beránka.
Budete mít stejná pravidla pro cizince jako pro domorodce.“

CESTA POUŠTÍ

Pod Božím vedením

- 15 V den, kdy byl Příbytek postaven, přikryl Příbytek při Stanu
svědectví oblak. Od večera do rána pak spočíval nad Příbytkem
16 v podobě ohně. Tak tomu bylo stále: Příbytek přikrýval oblak
a v noci měl podobu ohně.
- 17 Kdykoli se oblak od Stanu vznesl, synové Izraele hned vyráželi
na cestu. Kdekoli oblak spočinul, tam synové Izraele tábořili.
18 Podle Hospodinova rozkazu vyráželi synové Izraele na cestu
a podle Hospodinova rozkazu tábořili. Tábořili tak dlouho, do-
19 kud oblak spočíval nad Příbytkem. Někdy oblak prodléval nad
Příbytkem mnoho dní; tehdy synové Izraele drželi Hospodinovu
20 stráž a netáhli dál. Jindy se oblak nad Příbytkem zdržel jen něko-

lik dní; tehdy tábořili podle Hospodinova rozkazu a podle Hos- 21
 podinova rozkazu pak táhli dál. Když oblak zůstal jen od večera
 do rána a ráno se opět vznesl, hned táhli dál. Ať se oblak vznesl
 ve dne nebo v noci, hned táhli dál. Ať už oblak prodléval nad 22
 Příbytkem dva dny, měsíc nebo rok, dokud nad ním přebýval,
 synové Izraele tábořili a nevydávali se na cestu. Jakmile se však
 vznesl, táhli dál. Podle Hospodinova rozkazu tábořili a podle Hos- 23
 podinova rozkazu táhli dál. Podle Hospodinova rozkazu skrze
 Mojžíše drželi Hospodinovu stráž.

10 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vyrob dvě stříbrné trubky. 1,2
 Nech je vytepat, aby ti sloužily ke svolávání obce a když se
 budou oddíly dávat na pochod.

Když se na ně dlouze zatroubí, sejde se k tobě před vchod do 3
 Stanu setkávání celá obec. Zatroubí-li se jen na jednu, sejdou se 4
 k tobě jen vůdcové, náčelníci izraelských tisíců. Když zatroubíte 5
 s přefukováním, dají se na pochod oddíly tábořící na východě.
 Když zatroubíte s přefukováním podruhé, dají se na pochod od- 6
 díly tábořící na jihu. K odchodu se tedy bude troubit s přefuková-
 ním, zatímco ke svolání shromáždění budete troubit dlouze, bez 7
 přefukování.

Na trubky budou troubit kněží, Áronovi synové; to pro vás bude 8
 věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení. Půjdete-li ve své zemi 9
 do války proti útočníku, jenž by vás napadl, budete na trubky
 troubit s přefukováním, abyste se připomenuli Hospodinu, svému 10
 Bohu, a byli zachráněni od svých nepřátel. Na trubky budete trou-
 bit také ve dnech svých oslav, při slavnostech, při začátcích měsí-
 ců, při zápalných obětech a při pokojných obětech. Tak se budete
 připomínat svému Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Dvacátého dne druhého měsíce druhého roku se oblak vznesl 11
 od Příbytku svědectví. Synové Izraele se tedy vydali z pouště 12
 Sinaj na svá putování, než oblak spočinul v poušti Paran.

Tak táhli poprvé podle Hospodinova rozkazu vydaného Mojží- 13
 šem: Nejprve táhl po svých oddílech prapor Judova uskupení; 14
 v jejich čele šel Nachšon, syn Aminadabův. V čele pokolení Isachar 15
 šel Netaneel, syn Cuarův, a v čele pokolení Zabulon šel Eliab, syn 16

17 Chelonův. Po složení Příbytku se s nimi vydali na cestu i synové
Geršona a Merariho, kteří Příbytek nosili.

18 Potom táhl po svých oddílech prapor Rubenova uskupení; v jejich
19 čele šel Elicur, syn Šedeurův. V čele pokolení Šimeonových synů
20 šel Šelumiel, syn Curi-šadajův, a v čele pokolení Gád Eljasaf, syn
21 Reuelův. Za nimi táhli Kehatovci, kteří nosili svaté předměty.
Než došli na místo, Příbytek býval postaven.

22 Potom táhl po svých oddílech prapor Efraimova uskupení;
23 v jejich čele šel Elišama, syn Amihudův. V čele pokolení Manases
24 šel Gamaliel, syn Pedacurův, a v čele pokolení Benjamín Abidan,
syn Gideoniho.

25 Jako zadní voj všech uskupení táhl po svých oddílech prapor
Danova uskupení; v jejich čele šel Achiezer, syn Ami-šadajův.
26,27 V čele pokolení Ašer šel Pagiel, syn Okranův, a v čele Neftalíмова
pokolení Achira, syn Enanův.

28 Takto táhli synové Izraele po svých oddílech, když se vydávali
na cestu.

29 Mojžíš řekl Chobabovi, synu Midiánce Reuela, svého tchána:
„Vydáváme se k místu, o němž nám Hospodin řekl: ‚Dám je vám.‘
Pojď s námi a dobře se o tebe postaráme, neboť Hospodin zaslíbil
Izraeli dobré věci.“

30 On mu však odpověděl: „Nepůjdu. Chci se vrátit do své země
a ke svým příbuzným.“

31 Mojžíš řekl: „Neopouštěj nás prosím. Vyznáš se přece na poušti
32 a víš, kde bychom mohli tábořit. Staň se naším průvodcem. Pů-
jdeš-li s námi, podělíme se s tebou o dobrodiní, které nám Hos-
podin prokáže.“

33 A tak se vydali na cestu. Putovali od Hospodinovy hory po tři
dny. Ty tři dny putovala Truhla Hospodinovy smlouvy před nimi,
34 aby jim hledala místo k odpočinku. Během dne, když byli na
35 cestě z tábora, býval nad nimi Hospodinův oblak. Kdykoli se
Truhla vydávala na cestu, Mojžíš říkával:

„Povstaň, Hospodine,
ať se tví nepřátelé rozprchnou,
a ti, kdo tě nenávidí, ať utečou před tebou!“

Kdykoli pak měla spočinout, říkával:

36

„Navrať se, Hospodine,
k nesčíslným tisícům Izraele.“

Vzpouora kvůli masu

11 Lid si pak před Hospodinem začal stěžovat na těžkosti. 1
Když to Hospodin uslyšel, vzplanul hněvem. Hospodinův
oheň vyšlehl proti nim a pohltil okraj tábora. Lid tedy volal 2
k Mojžíšovi, a když se Mojžíš modlil k Hospodinu, oheň uhasl.
To místo nazvali Tabera, *Spáleniště*, neboť tam proti nim vyšlehl 3
Hospodinův oheň.

Chátry přimíšené k nim se pak zmocnila lačnost. Synové Izraele 4
se k nim připojili a dali se znovu do pláče: „Kdo nás nakrmí ma- 5
sem? Vzpomínáme na ryby, které jsme v Egyptě jedli zadarmo,
na okurky a melouny, na pórek, cibuli a česnek. Teď máme jen 6
vyprahlé krky a v dohledu nic, než ta mana!“

Mana byla jako semeno koriandru a barvou připomínala von- 7
nou pryskyřici. Lid ji vycházel sbírat, potom ji mleli ručním mlýn- 8
kem nebo drtili v moždíři, vařili v hrnci, nebo z ní dělali podpo-
pelné chleby. Chuť měla šťavnatou jako čerstvý olej. Když na 9
tábor v noci padala rosa, mana padala s ní.

Mojžíš tedy slyšel, jak lid pláče, každý u vchodu do svého 10
stanu, jeden rod za druhým. Hospodin vzplanul velikým hněvem.
Mojžíš byl z toho nešťastný a řekl Hospodinu: „Proč jsi na svého 11
služebníka tak zlý? Čím jsem se ti znelíbil, žes mne obtěžkal ce-
lým tímto lidem? Byl jsem to já, kdo je všechny počal? Byl jsem 12
to já, kdo ten lid zplodil, že mi říkáš: ‚Nes jej v náručí, jako nosí
chůva dětátko?‘ Jak je mám vést do země, kterou jsi s přísahou
slíbil jejich otcům? Kde mám vzít maso pro všechny tento lid? 13
Vždyť na mě s pláčem naléhají: ‚Dej nám maso, chceme jíst!‘ Sám 14
je všechny neunesu, je to nad mé síly! Chceš-li se mnou jednat 15
takto, prokaž mi prosím laskavost a raději mě zabij. Už se nemohu
dívat na své neštěstí!“

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Shromáždí mi z izraelských star- 16
ších sedmdesát mužů, které znáš jako starší a správce lidu. Vezmi

17 je ke Stanu setkávání, ať se tam postaví s tebou. Já sestoupím a budu tam s tebou mluvit. Tehdy vezmu z Ducha, který je na tobě, a vložím jej na ně, aby nesli břímě lidu s tebou a nemusel jsi je nést sám.

18 Lidu řekni: Posvěťte se pro zítřek. Budete jíst maso, neboť jste před Hospodinem naříkali: ‚Kdo nám dá najíst masa? To jsme se měli lépe v Egyptě!‘ Hospodin vás tedy nakrmí masem. Nebudete 19 ho jíst jeden nebo dva dny, pět, deset nebo dvacet dní, ale celý 20 měsíc. Poleze vám z chřípí a zhnusí se vám, protože jste zavrhlí Hospodina, který je uprostřed vás a naříkali jste před ním: ‚Proč jsme jen odešli z Egypta?‘“

21 Mojžíš však řekl: „Lid kolem mě čítá šest set tisíc pěších, a ty 22 říkáš: ‚Dám jim masa, že budou jíst celý měsíc!‘ Má se snad pro ně pobít všechen brav a skot, aby měli dost? Mají se pro ně 23 vylovit všechny ryby z moře, aby měli dost?“

23 „Je na to snad Hospodinova ruka krátká?“ odpověděl Hospodin Mojžíšovi. „Teď uvidíš, zda se mé slovo při tobě naplní, nebo ne.“

24 Mojžíš tedy vyšel ven a vyřídil Hospodinova slova lidu. Shromáždil 25 sedmdesát starších lidu a postavil je okolo Stanu. Tehdy Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil s ním. Vzal z Ducha, který byl na Mojžíšovi, a udělil jej těm sedmdesáti starším. Jakmile na nich Duch spočinul, prorokovali, ale pak už nikdy.

26 Dva muži ovšem zůstali v táboře; jeden se jmenoval Eldad a druhý 27 Medad. Protože byli na seznamu, spočinul Duch i na nich (ačkoli nevyšli ke Stanu), a tak prorokovali v táboře. Jeden mládenec přiběhl a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“

28 Jozue, Nunův syn, který byl od mládí Mojžíšovým pomocníkem, na to řekl: „Mojžíši, pane můj, zabraň jim v tom!“

29 Mojžíš mu odpověděl: „Ty kvůli mně žárlíš? Kéž by všechen Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin udělil svého Ducha!“

30,31 A tak se Mojžíš se staršími Izraele vrátil do tábora. Vtom se zvedl vítr od Hospodina, přivál od moře křepelky a zasypal jimi tábor ze všech stran, na jeden den cesty široko daleko, do výše 32 kolem dvou loktů od země. Lid pak byl celý den a celou noc a celý následující den na nohou a sbíral křepelky. Kdo nasbíral

nejméně, měl jich deset chomerů, takže si je rozprostřeli po celém táboře.

Ještě měli maso v zubech, ještě ho ani nerozžvýkali, když Hospodin vzplanul proti lidu hněvem a udeřil na lid přetěžkou ranou. To místo pak dostalo jméno Kibrot-taava, *Hroby lačnosti*, neboť tam pohřbili lidi propadlé lačnosti. Z Kibrot-taavy pak lid vytáhl do Chacerotu a v Chacerotu zůstali.

Vzpouza Mojžíšových sourozenců

12 Miriam pak s Áronem pomlouvala Mojžíše kvůli habešské ženě, kterou si vzal: „Vzal si za ženu Habešanku!“ Říkali také: „Mluví snad Hospodin jen skrze Mojžíše? Nemluví také skrze nás?“

A Hospodin to slyšel. (Mojžíš byl velmi pokorný člověk, nejpokornější ze všech lidí na zemi.) Hospodin ihned Mojžíšovi, Áronovi a Miriam řekl: „Všichni tři jděte ke Stanu setkávání!“ Všichni tři tedy šli. Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu, postavil se u vchodu do Stanu a zvolal: „Árone a Miriam!“ A když ti dva přišli, řekl:

„Slyšte má slova:

Je-li mezi vámi Hospodinův prorok,
dám se mu poznat skrze vidění,
promluvím k němu skrze sen.

S mým služebníkem Mojžíšem je to jiné,
jemu byl svěřen můj celý dům!

Tváří v tvář rozmlouvám s ním,
zřetelně, nikoli v hádankách,
spatřuje Hospodina tak, jak je!

Jak to, že jste se nezalekli
pomluvit mého služebníka Mojžíše?“

Hospodin proti nim vzplanul hněvem a odešel. Oblak se vzdálil od Stanu, a hle, Miriam byla malomocná, bílá jako sníh! Když se Áron otočil k Miriam a spatřil, že je malomocná, řekl Mojžíšovi: „Odpust', můj pane! Netrestej nás prosím za hřích, který jsme tak pošetile spáchali. Prosím, ať má sestra není jako mrtvý plod, co vyšel z lůna matky s tělem napůl zetlelý!“

- 13 Mojžíš tedy volal k Hospodinu: „Snažně prosím, Bože, uzdrav jil!“
 14 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Kdyby jí otec plivl do tváře, nenesla by tu hanbu sedm dní? Ať je tedy na sedm dní vykázána z tábora; teprve pak bude přijata zpět.“
 15 Miriam tedy byla na sedm dní vykázána z tábora. Lid se nehnul dál, dokud Miriam nebyla přijata zpět. Potom lid vytáhl z Chacerotu a utábořil se v poušti Paran.

Vzpouora deseti zvěďů

- 1,2 **13** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vyšli muže, aby prozkoumali kanaánskou zem, kterou dám synům Izraele. Z každého otcovského pokolení vyšlete po jednom muži. Ať to jsou samí vůdcové.“

- 3 A tak je Mojžíš vyslal z pouště Paran podle Hospodinova rozkazu. Všichni to byli přední mužové mezi syny Izraele. A toto jsou jejich jména:

- Šamua, syn Zakurův, z pokolení Ruben,
 5 Šafat, syn Choriův, z pokolení Šimeon,
 6 Káleb, syn Jefunův, z pokolení Juda,
 7 Jigal, syn Josefův, z pokolení Isachar,
 8 Hošea, syn Nunův, z pokolení Efraim,
 9 Palti, syn Rafuův, z pokolení Benjamín,
 10 Gadiel, syn Sodiův, z pokolení Zabulon,
 11 Gadi, syn Susiův, z pokolení Josefova syna Manesese,
 12 Amiel, syn Gemaliův, z pokolení Dan,
 13 Setur, syn Mikaelův, z pokolení Ašer,
 14 Nachbi, syn Vofsiův, z pokolení Neftalí,
 15 Geuel, syn Makiův, z pokolení Gád.

- 16 To jsou jména mužů, které Mojžíš vyslal prozkoumat zem. A Nunovu synu Hošeoovi (jehož jméno znamená *Spása*) dal Mojžíš jméno Jozue, *Hospodin je spása*.

- 17 Když je Mojžíš vysílal prozkoumat kanaánskou zem, řekl jim:
 18 „Jděte vzhůru do Negevu, potom vystupte do hor a podívejte se,
 19 jaká je ta země a jaký lid v ní bydlí. Je silný nebo slabý? Je jich málo

nebo hodně? Jaká je země, v níž bydlí? Dobrá nebo špatná? Jaká jsou města, v nichž sídlí? Otevřená nebo opevněná? Jaká je to země? 20
 Úrodná nebo chudá? Jsou v ní stromy nebo ne? Osmelte se a přineste z té země něco ovoce!“ (Byl totiž právě čas prvních hroznů.)

A tak vyrazili prozkoumat tu zem od pouště Cin až po Rechob 21
 u Lebo-chamatu. Když vystoupili do Negevu, vydali se k Hebronu, 22
 kde žili Achiman, Šešaj a Talmaj, potomci Anakovi. (Hebron byl postaven o sedm let dříve než egyptský Soan.) Když došli k údolí 23
 Eškol, uřízli tam ratolest s takovým vinným hrozdem, že ji museli nést na sochoru dva muži. Vzali také granátová jablka a fíky. Podle hroznu, který tam synové Izraele uřízli, se tomu místu říká 24
 Nachal Eškol, *Údolí hroznu*.

Po čtyřiceti dnech se pak z průzkumu země vrátili. Vydali se 25,26
 rovnou k Mojžíši a Áronovi a k celé izraelské obci do Kádeše v Paranské poušti. Podali jim všem zprávu a ukázali jim ovoce té země. Vyprávěli: „Přišli jsme do země, do níž jsi nás poslal. Skutečně 27
 oplývá mlékem a medem a toto je její ovoce. Jenže lid, který 28
 v té zemi bydlí, je silný, města jsou opevněná a velmi veliká a navíc jsme tam viděli syny Anakovy. V negevském kraji žije Amalek; 29
 v horách bydlí Chetitě, Jebusejci a Emorejci; při moři a podél Jordánu pak bydlí Kananejci!“

Káleb však lid stojící před Mojžíšem uklidňoval: „Pojďme přece 30
 vzhůru a obsadme tu zem. Dokážeme ji ovládnout!“

Muži, kteří šli s ním, ale řekli: „Nemůžeme jít proti tomu lidu. 31
 Je silnější než my!“ Zemi, kterou prozkoumali, pak začali synům 32
 Izraele pomlouvat: „Země, kterou jsme prošli a prozkoumali, po- 33
 žívá své obyvatele. Všichni lidé, které jsme tam viděli, jsou muži ohromné postavy! Viděli jsme tam i zrudné obry, mezi něž patří synové Anakovi. Připadali jsme si jako kobylinky a stejně tak jsme připadali jim!“

14 V celé obci tehdy nastalo pozdvižení. Lid se dal se do křiku 1
 a naříkal celou noc. Všichni synové Izraele reptali proti 2
 Mojžíšovi a Áronovi. Celá obec jim vyčítala: „Ó, proč jsme nezemřeli v Egyptě! Ó, proč jsme nezemřeli na této poušti! Proč 3
 nás Hospodin vede do té země? Abychom padli mečem? Aby se

naše ženy a děti staly kořistí? Není pro nás lepší vrátit se do
 4 Egypta?“ Mezi sebou pak začali říkat: „Určeme si vůdce a vraťme
 se do Egypta!“

5 Mojžíš a Áron tehdy před celou shromážděnou izraelskou obcí
 padli na tvář.

6 Dva z těch, kdo šli prozkoumat zem – Jozue, syn Nunův, a Ká-
 7 leb, syn Jefunův – roztrhli svá roucha a promluvili k celé izraelské
 obci: „Země, kterou jsme prošli a prozkoumali, je velmi, velmi
 8 dobrá země! Budeme-li se Hospodinu líbit, uvede nás do té země
 9 a dá nám tu zem oplývající mlékem a medem. Jenom se nebuřme
 proti Hospodinu! Lidu té země se nebojte, zhltneme je jako sousto
 chleba! Jejich záštita je opustila, ale s námi je Hospodin; nebojte
 se jich!“

10 Celá obec se už chystala ukamenovat je, když vtom se všem
 synům Izraele ukázala ve Stanu setkávání Hospodinova sláva.
 11 Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho mnou bude tento lid pohr-
 dat? Jak dlouho mi bude odmítat věřit přese všechna znamení,
 12 jež jsem uprostřed nich vykonal? Udeřím na ně morem, zřeknu
 se jich a z tebe udělám větší a mocnější národ než jsou oni!“

13 Mojžíš ale Hospodinu odpověděl: „Egyptané, z jejich středu jsi
 14 vyvedl tento lid svou silou, se to doslechnou a povědí to obyvatel-
 ům této země. Ti už slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed
 tohoto lidu; že ty, Hospodine, jsi spatřován tváří v tvář, že tvůj
 oblak stojí nad nimi, že ty sám je předcházíš v oblakovém sloupu
 15 ve dne a v ohnivém sloupu v noci. Když tento lid do posledního
 16 vybijesh, národy, které o tobě slyšely, řeknou: ‚Hospodin pobil ten
 lid na poušti, protože je nedokázal uvést do země, kterou jim
 s přísahou zaslíbil.‘

17 Kéž se teď prosím rozmuže tvá síla, Pane můj. Vždyť jsi sám řekl:

18 ‚Hospodin je věčně trpělivý,
 nanejvýš milosrdný,
 odpouštějící nepravost i provinění.
 Nezapomíná však trestat,
 ale za nepravost otců volá k odpovědnosti
 jejich syny do třetího i čtvrtého pokolení.‘

Prosím, pro své veliké milosrdenství odpusť tomuto lidu jeho nepravost, tak jak jsi jim odpouštěl od Egypta až doposud!“ 19

Hospodin odpověděl: „Odpouštím, jak jsi řekl. Avšak, jakože jsem živ a Hospodinova sláva naplňuje celou zem: Nikdo z těch, kdo spatřili mou slávu a má znamení, která jsem konal v Egyptě a na poušti, nikdo z těch, kdo mne již desetkrát pokoušeli a neposlouchali, nespatrií zem, kterou jsem s přísahou zaslíbil jejich otcům. Nikdo z těch, kdo mnou pohrdli, ji nespatrií! 20,21
22

Můj služebník Káleb má ale jiného ducha – vydal se mi cele. Jej uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho símě ji získá za dědicství. Jelikož prý ‚v nížině bydlí Amalekovci a Kananejci,‘ zítra se obraťte a táhněte pouští zpět k Rudému moří!“ 23
24
25

Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Jak dlouho bude proti mně toto zlé srocení reptat? Slyšel jsem reptání synů Izraele, slyšel jsem, jak proti mně reptají! Řekni jim: Jakože jsem živ, praví Hospodin, naložím s vámi tak, jak jste sami přede mnou říkali: Vaše mrtvoly padnou na této poušti. Nikdo z vás všech, kdo byli sečteni, nikdo od dvaceti let výše, nikdo z vás, kdo jste proti mně reptali, nevejde do země, o níž jsem přísahal, že vás v ní usadím – jedině Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův. 26,27
28
29
30

Vaše děti, o nichž jste říkali, že se stanou kořistí, ty do ní uvedu, a poznají tu zem, kterou jste zavrhli. Vaše mrtvoly však padnou na této poušti. Vaši synové budou čtyřicet let tuláky v poušti a ponosou následky vašeho smilstva, dokud vaše mrtvoly až do poslední nepadnou na poušti. Po čtyřicet let poneseš svůj trest, podle počtu dní, v nichž jste prozkoumávali zem. Z každého z těch čtyřiceti dní se stane rok, abyste poznali mou nelibost. 31
32
33
34

Já Hospodin jsem promluvil. Takto naložím s celým tímto zlým srocením, jež se proti mně srotilo: zde na této poušti do posledního pomřou!“ 35

Muži, které Mojžíš vyslal prozkoumat zem a kteří o ní po svém návratu roznášeli pomluvy (čímž podnítli celou obec k reptání proti Mojžíšovi), mezitím zemřeli. Všichni, kdo o té zemi roznesli hanebnou pomluvu, zasáhla před Hospodinem náhlá rána. 36
37

38 Z těch, kdo šli prozkoumat zem, zůstal naživu jen Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův.

39 Jakmile Mojžíš všechna ta slova vyřídil synům Izraele, lid se
40 dal do velikého nářku. Časně ráno pak vstali a vydali se vzhůru k horskému hřebenu se slovy: „Ano, zhřešili jsme, ale teď jsme připraveni! Vyrážíme k místu, které nám Hospodin slíbil.“

41 Mojžíš ale řekl: „Proč znovu přestupujete Hospodinův rozkaz?
42 Nemůžete uspět! Nevyráždějte, neboť Hospodin není ve vašem středu, a vaši nepřátelé by vás porazili! Amalekovci a Kananejci se postaví proti vám a padnete mečem, protože jste se odvrátili od Hospodina a přestali jej následovat. Hospodin s vámi nebude.“

44 Přesto se opovážili vyrazit k horskému hřebenu, ačkoli Truhla
45 Hospodinovy smlouvy ani Mojžíš neopustili tábor. Amalekovci a Kananejci, kteří v těch horách bydleli, tedy sestoupili, udeřili na ně a bili je až k Chormě.

Pravidla o obětech

1,2 **15** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele
a řekni jim: Až přijdete do země, kterou vám dávám, aby-
3 ste ji osídlili, a budete chtít Hospodinu přinést ohnivou obět,
abyste Hospodinu připravili příjemnou vůni – ať už zápalnou
4 nebo pokojnou obět, ať už jako splnění slibu nebo jako dobrovolný
dar nebo při vašich slavnostech, ať už ze skotu nebo z bravu, pak
ať ten, kdo přináší Hospodinu takovýto dar, přinese rovněž
5 moučnou obět: desetinu efy bílé mouky zadělané čtvrtkou hinu
oleje. Při zápalné či pokojné oběti s každým beránkem obětuj
čtvrtku hinu vína jako úlitbu.

6 S beranem pak obětuj dvě desetiny efy bílé mouky zadělané
7 třetinou hinu oleje jako moučnou obět a třetinu hinu vína jako
úlitbu – to vše přineseš Hospodinu jako příjemnou vůni.

8 Připravíš-li jako zápalnou či pokojnou obět dobytče, ať už jako
9 splnění slibu nebo jako pokojnou obět Hospodinu, přines s tím
dobytčetem jako moučnou obět tři desetiny efy bílé mouky za-
10 dělané půlkou hinu oleje a jako úlitbu půl hinu vína – to je ohnivá
obět příjemně vonící Hospodinu.

Tak bude naloženo s každým býkem, s každým beranem, beránkem či kůzlem. At' jich připravíte jakékoli množství, takto naložíte s každým z nich. 11 12

Takto s nimi naloží každý narozený v Izraeli, když bude přinášet ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu. Bude-li ve vašich budoucích pokoleních chtít přinést ohnivou oběť příjemně vonící Hospodinu některý cizinec pobývající u vás, nebo kdokoli žije mezi vámi, zachová se stejně, jak se při tom chováte vy. Pro shromáždění i pro cizince, jenž u vás pobývá, budou platit stejná pravidla. Toto je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení: vy i cizinec si budete před Hospodinem rovni. Pro vás i pro cizince, jenž u vás pobývá, bude platit stejný zákon a stejný řád.“ 13 14 15 16

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele: Až vejdete do země, do níž vás uvádím, a budete jíst její chléb, odevzdávejte z něj obětní příspěvek Hospodinu. Jako obětní příspěvek z humna odevzdávejte bochánek ze svého prvního těsta. Po všechna vaše pokolení odevzdávejte Hospodinu obětní příspěvek ze svého prvního těsta. 17,18 19 20 21

Jestliže se neúmyslně prohřešíte tím, že nesplníte některé z těchto přikázání, jež Hospodin oznámil Mojžíšovi (cokoli vám Hospodin skrze Mojžíše přikázal, ode dne, kdy to Hospodin přikázal, dále, po všechna vaše pokolení), učiníte toto: 22 23

Pokud se to stane celé obci neúmyslně a nevědomky, obětuje obec jednoho mladého býčka jako zápalnou oběť příjemně vonící Hospodinu spolu s patřičnou moučnou obětí a úlitbou podle pravidel a rovněž jednoho kozla k oběti za hřích. Kněz pak za celou izraelskou obec vykoná obřad smíření, a bude jim odpuštěno. Byla to nedbalost a oni za svou nedbalost přinesli darem ohnivou oběť Hospodinu a rovněž oběť za hřích před Hospodinem. Celé izraelské obci bude odpuštěno, stejně jako cizinci, jenž mezi vámi pobývá, neboť se to celé obci přihodilo neúmyslně. 24 25 26

Pokud neúmyslně zhřeší jednotlivec, přinese jako oběť za hřích roční kůzle. Kněz pak vykoná obřad smíření za toho, kdo z nedbalosti neúmyslně zhřešil před Hospodinem. Vykoná za něj obřad smíření, 27 28

29 a bude mu odpuštěno. Pro rodilého Izraelitu i pro cizince, jenž mezi vámi pobývá, budete mít stejný zákon o neúmyslném hříchu.

30 Pokud však někdo hřeší opovážlivě, ať je to rodilý Izraelita nebo cizinec, rouhá se Hospodinu; takový bude vyobcován ze svého lidu. Protože pohrdl Hospodinovým slovem a porušil jeho přikázání, musí být vyobcován; lpí na něm vina.“

32 Jednou, když byli synové Izraele na poušti, přistihli muže, jak v sobotní den sbírá dříví. Ti, kdo ho přistihli sbírat dříví, jej přivedli k Mojžíšovi, Áronovi a celé obci a nechali jej ve vězení, neboť nebylo jasné, co se s ním má stát. Hospodin pak Mojžíšovi řekl: „Ten muž musí zemřít. Ať jej celá obec za táborem ukameňuje.“

36 Celá obec ho tedy vyvedla za tábor a kamenovali jej, až zemřel, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

37,38 Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele, ať si po všechna pokolení dělají na cípech svých oděvů trásně. Nad tyto trásně v cípech ať si připevní modrou šňůrku. Toto budou vaše trásně. Když na ně pohlédnete, připomenete si všechna Hospodinova přikázání, abyste je plnili. Kdybyste se totiž řídili jen svým srdcem a svýma očima, dovedly by vás ke smilstvu. Takto si budete připomínat všechna moje přikázání a plnit je. Budete svatí svému Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvedl z Egypta, abych byl vaším Bohem.“

Vzpoura levítý Koracha

1 **16** Levíta Korach, syn Jishara, syna Kehatova, přibral Dátana a Abirama, syny Eliabovy, a Óna, syna Peletova (což byli Rubenovci) a spolu s dalšími dvěma sty padesáti izraelskými muži povstali proti Mojžíšovi. Byli to představení obce, členové sněmu, sami věhlasní muži. Srotili se proti Mojžíšovi a Áronovi a řekli jim: „Osobujete si příliš! Celá tato obec, ti všichni jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se tedy pozdvihujete nad Hospodinovo shromáždění?“

4,5 Když to Mojžíš uslyšel, padl na tvář. Potom promluvil ke Korachovi a celé jeho tlupě: „Ráno Hospodin ukáže, kdo je jeho, kdo

je svatý a koho k sobě nechá přistoupit. Přistoupí k němu ten, 6
 koho vyvolil. Udělte toto: Vezměte si kadidelnice, Korach a celá 7
 jeho tlupa. Zítra do nich dejte řeřavé uhlí a na ně před Hospodinem 7
 položte kadidlo. Hospodin potom rozhodne, kdo je svatý. Osobujete si příliš!“

Mojžíš tehdy Korachovi řekl: „Dobře poslouchajte, Leviho syn- 8
 nové: Je vám to málo, že vás Bůh Izraele oddělil od izraelské 9
 obce a dovolil vám přistupovat k němu, sloužit u Hospodinova 10
 Příbytku, stát před obcí a sloužit jí? Dovolil ti spolu s tvými 11
 bratry levíty přistupovat k němu, a vy si žádáte ještě kněžství?! Ty 11
 a celá tvoje tlupa jste se tedy srotili proti Hospodinu – vždyť kdo 11
 je Áron, že reptáte proti němu?“

Mojžíš pak nechal zavolat Dátana a Abirama, syny Eliabovy, ale 12
 oni řekli: „Nepůjdeme! Je ti to málo, že jsi nás odvedl ze země oplý- 13
 vající mlékem a medem, abys nás nechal pomřít na poušti? To se 14
 ještě musíš dělat naším vůdcem?! Do žádné ‚země oplývající mlékem 14
 a medem‘ jsi nás nedovedl, žádné ‚pole a vinici‘ jsi nám za dědic- 14
 tví nedal. Chceš snad těm mužům vyloupnout oči? Nepůjdeme!“

Mojžíš se tedy velmi rozlítil a řekl Hospodinu: „Nevšímej si jejich 15
 obětí! Ani jediného osla jsem si od nich nevzal, ani jedinému 15
 z nich jsem neublížil!“

Potom Mojžíš Korachovi řekl: „Ty a celá tvoje tlupa buďte zítra 16
 před Hospodinem – ty s nimi a také Áron. Každý vezměte svou 17
 kadidelnici, dejte do ní kadidlo a každý přineste svou kadidelnici 17
 před Hospodina – dvě stě padesát kadidelnic. Také ty a Áron 17
 přineste svou kadidelnici.“

Každý tedy vzal svou kadidelnici, dali do nich řeřavé uhlí, na 18
 ně položili kadidlo a postavili se ke vchodu do Stanu setkávání 18
 k Mojžíšovi a Áronovi. Korach proti nim shromáždil ke vchodu 19
 do Stanu setkávání celou obec. Vtom se však celé obci ukázala 19
 Hospodinova sláva.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Oddělte se od 20,21
 této obce, neboť je v okamžiku zahubím!“

Padli tedy na tvář a řekli: „Ó Bože, Bože duchů veškerého těla! 22
 Jeden muž zhřeší a ty se hněváš na celou obec?“

23,24 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni obci: Odstupte ze všech stran od Korachova, Dátanova a Abiramova příbytku!“

25 Mojžíš vstal a šel k Dátanovi a Abiramovi; izraelští starší šli za
26 ním. Tehdy řekl obci: „Odvratte se od stanů těchto ničemu a nedo-
týkejte se ničeho, co jim patří, abyste nebyli smeteni se všemi
jejich hříchy.“

27 Vyklidili tedy prostor kolem dokola Korachova, Dátanova
a Abiramova příbytku. Dátan a Abiram vyšli a stáli u vchodu do
28 svých stanů se svými ženami, syny i malými dětmi. Mojžíš řekl:
„Takto poznáte, že mne Hospodin poslal činit všechny tyto skutky
29 a že to nedělám o své vůli: Zemřou-li tyto muži přirozenou smrtí,
přihodí-li se jim, co se lidem běžně stává, pak mne neposlal
30 Hospodin. Učiní-li však Hospodin něco nového a země otevře
ústa, aby je pohltila se vším, co mají, takže se zaživa propadnou
do hrobu, pak poznáte, že tyto muži pohrdli Hospodinem!“

31 Sotva Mojžíš dořekl ta slova, země se pod nimi rozestoupila.
32 Země otevřela ústa a pohltila je, jejich rodiny i všechny ty, kdo
33 byli s Korachem, i veškerý jejich majetek. Propadli se zaživa do
hrobu i se vším, co měli. Země se nad nimi zavřela a zmizeli
34 zprostřed shromáždění. Celý kolemstojící Izrael se dal před je-
jich křikem na útěk a volali: „Ať země nepohltní i nás!“

35 Od Hospodina pak vyšel oheň a pohltil těch dvě stě padesát
mužů, kteří přinesli kadidlo.

1,2 **17** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni Eleazarovi, synu
kněze Árona, ať ze spáleniště posbírá ony kadidelnice,
3 neboť jsou svaté. Uhlí z nich rozmetej do daleka. Z kadidelnic
těch, kdo pro svůj hřích přišli o život, se udělají tepané pláty
k obložení oltáře, neboť je přinesli před Hospodina, a tak jsou
posvěceny. Zůstanou pak synům Izraele jako znamení.“

4 Kněz Eleazar tedy vzal měděné kadidelnice, které přinesli ti,
5 kdo byli spáleni, a nechal z nich vytepat obložení oltáře. To se
stalo pro syny Izraele připomínkou, aby žádný nepovoláný, který
by nebyl z Áronova semene, nepřistupoval a nepálil před Hos-
podinem kadidlo, aby nedopadl jako Korach a jeho tlupa. Stalo
by se mu to, o čem Hospodin mluvil skrze Mojžíše.

Nazítří se celá izraelská obec dala do reptání proti Mojžíšovi a Áronovi: „To vy jste způsobili smrt v Hospodinově lidu!“ A když se obec srotila proti Mojžíšovi a Áronovi, obrátili se ke Stanu setkávání, a hle, přikryl jej oblak a ukázala se tam Hospodinova sláva.

Mojžíš a Áron přišli před Stan setkávání. Tam Hospodin k Mojžíšovi promluvil: „Oddělte se od této obce, neboť je v okamžiku zahubím!“

Padli tedy na tvář a Mojžíš řekl Áronovi: „Vezmi kadidelnici, dej do ní řeřavé uhlí z oltáře a na něj kadidlo. Pospěš si k obci a vykonej za ně obřad smíření. Od Hospodina vzešel hrozný hněv a vypukla zhoubná rána!“

Áron tedy vzal kadidelnici, jak mu Mojžíš řekl, a běžel doprostřed shromáždění (a hle, v lidu již vypukla rána). Zapálil kadidlo a vykonal za lid obřad smíření. Postavil se mezi mrtvé a živé, a rána se zastavila. Těch, kteří tou ranou zemřeli, bylo 14 700 (kromě těch, kdo zemřeli kvůli Korachovi). A když se rána zastavila, Áron se vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do Stanu setkávání.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele a od vůdců jejich otcovských rodů vyber dvanáct holí – po jedné holi na každý rod. Každému vyryješ na hůl jeho jméno. Áronovo jméno vyryješ na hůl Leviho. Necháš je ve Stanu setkávání před Truhlou svědectví, kde se s vámi setkávám, a stane se, že hůl toho, jehož jsem vyvolil, vypučí. Tak se zbavím reptání synů Izraele, kteří proti vám stále reptají.“

Mojžíš tedy promluvil k synům Izraele a jejich vůdcové mu dali dvanáct holí – po jedné holi na každý rod. Mezi holemi byla i hůl Áronova. Mojžíš pak ty hole nechal před Hospodinem ve Stanu svědectví.

Nazítří Mojžíš vešel do Stanu svědectví, a hle, hůl Árona z rodu Leviho vypučela: vyrašila v pupeny, nasadila květy a vydala zralé mandle! Mojžíš pak všechny hole vynesl od Hospodina před syny Izraele. Ti je prohlédli a každý si vzal svou hůl.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vrať Áronovu hůl před Truhlu svědectví, ať je opatrována jako znamení pro vzbouřence. Tak ukončíš jejich reptání proti mně a nezemřou.“

26 A Mojžíš učinil přesně tak, jak mu Hospodin přikázal.

Pravidla o kněžích a levítech

27 Synové Izraele tehdy Mojžíšovi řekli: „Pohled, umíráme! Hyneme,
28 všichni hyneme! Kdokoli se jen přiblíží k Hospodinovu Příbytku, umírá! To snad vyměříme do posledního?“

1 **18** Hospodin řekl Áronovi: „Ty a tvoji synové spolu s celým
tvým otcovským domem poneseš zodpovědnost za pře-
stupky vůči svatyni. Za přestupky vůči vašemu kněžství poneseš
zodpovědnost jen ty a tvoji synové.

2 Když budeš se svými syny sloužit před Stanem svědectví, ber
s sebou rovněž své bratry z pokolení Levi, z tvého otcovského
3 kmene, ať se připojí k tobě a slouží ti. Budou držet stráž a starat
se o tebe i o celý Stan. Nesmí se však přiblížit k vybavení svatyně
4 ani k oltáři – jinak by zemřeli jak oni, tak vy. Připojí se k tobě, aby
se starali o Stan setkávání a o veškerou službu Příbytku. Nikdo
5 nepovolaný se k vám však nepřiblíží. Budete držet stráž při svatyni
a při oltáři, aby na syny Izraele již nedolehl hrozný hněv.

6 Hle, já sám jsem z řad synů Izraele vybral vaše bratry levíty.
Byli odevzdáni Hospodinu a darováni vám, aby sloužili při Stanu
7 setkávání. Jen ty a tvoji synové však smíte sloužit jako kněží ve
všem, co souvisí s oltářem a se službou uvnitř za oponou. Kněž-
skou službu vám dávám jako dar. Nepovolaný, jenž by se přiblí-
žil, však zemře.“

8 Hospodin promluvil k Áronovi: „Hle, já sám jsem ti svěřil do
péče své obětní příspěvky se všemi svatými dary od synů Izraele.
Věčným ustanovením jsem je dal jako kněžský podíl tobě a tvým
9 synům. Ze svatosvatých darů, z ohnivých obětí, ti připadne toto:
Každý jejich dar, který mi přinášejí jako svatosvatý – každá jejich
moučná oběť, oběť za hřích i oběť odškodnění – to připadne tobě
10 a tvým synům. Budeš to jíst jako svatosvaté, smí to jíst každý,
kdo je u tebe mužského pohlaví. Co je svaté, připadne tobě.

11 Také toto ti připadne: Obětní příspěvek, který synové Izraele
darují při všech obětech, jež mi nabízejí zvedáním. To jsem dal
věčným ustanovením tobě a tvým synům a dcerám. Smí to jíst
každý, kdo je ve tvém domě čistý.

Všechn nejlepší olej a všechno nejlepší víno i obilí, jejich prvotiny, jež odevzdávají Hospodinu, jsem dal tobě. Prvotiny všeho, co ve své zemi vypěstují a co přinesou Hospodinu, případnou tobě. Smí to jíst každý, kdo je ve tvém domě čistý.

Cokoli by v Izraeli propadlo Hospodinu, připadne tobě. Vše, co otvírá kterékoli lůno, jak z lidí, tak ze zvířat, se přináší Hospodinu a připadne tobě. Prvorozené z lidí však musíš nechat vyplatit; rovněž tak prvorozené z nečistých zvířat. Od stáří jednoho měsíce se budou moci vyplatit. Necháš je vyplatit za určenou cenu 5 šekelů stříbra (měřeno podle šekelu svatyně, což je 20 ger). Prvorozené ze skotu ani bravu však vyplatit nenecháš, je to svaté. Jejich krví pokropíš oltář a jejich tuk necháš dýmat jako ohnivou obět, jako příjemnou vůni Hospodinu. Jejich maso připadne tobě, tak jako ti připadne hrudí pozvedání a pravá kýta.

Všechny svaté obětní příspěvky, jež synové Izraele odevzdávají Hospodinu, jsem dal věčným ustanovením tobě a tvým synům a dcerám. Je to trvalá smlouva, věčně platná před Hospodinem, pro tebe i pro tvé potomstvo.“

Hospodin řekl Áronovi: „Nezískáš v jejich zemi žádné dědictví; nepřipadne ti mezi nimi podíl. Já jsem tvůj podíl a tvé dědictví uprostřed synů Izraele.

Hle, za jejich službu při Stanu setkávání jsem Leviho synům dal za dědictví všechny desátky v Izraeli. Ať se synové Izraele již nepřibližují ke Stanu setkávání, aby na sebe neuvalili hřích a nezemřeli. Službu při Stanu setkávání ať konají jen levítové, svá provinění ať nesou oni sami. Toto je věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení: nebudou mít dědictví mezi syny Izraele. Levítům jsem totiž dal za dědictví desátky, jež synové Izraele odevzdávají jako příspěvek Hospodinu. To proto jsem o nich řekl: Nebudou mít dědictví mezi syny Izraele.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni levítům: Když od synů Izraele přijmete jejich desátky, které jsem vám dal za dědictví, odevzdáte z nich Hospodinu jako příspěvek desátky z desátků. To se vám bude počítat jako obětní příspěvek. Jako se to děje s obilím z humna a se šťávou z lisu, tak i vy odevzdáte Hospodinu

29 příspěvek ze všech desátků, které přijmete od synů Izraele. Příspěvek Hospodinu z nich dáte knězi Áronovi. Ze všeho, co vám bude darováno, vždy odevzdáte příspěvek Hospodinu. Ať je ze všeho posvěcen vždy ten nejlepší díl.

30 Řekni jim rovněž: Poté, co z desátků odevzdáte nejlepší díl, budou se vám levitům počítat jako úroda z humna a jako šťáva z lisu. Budete to moci jíst kdekoli – vy i vaše rodiny – neboť je to vaše mzda za vaši službu při Stanu setkávání. Když z toho odevzdáte nejlepší díl, nevalíte na sebe hřích; neznesvítíte svaté dary synů Izraele a nezemřete.“

Očistná voda

1,2 **19** Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: „Toto je ustanovení zákona, jež Hospodin přikázal: Řekni synům Izraele, ať k tobě přivedou červenou jalovici bez vady, na níž není
3 poskvrny a na níž dosud nebylo vloženo jho. Dáte ji knězi Eleazarovi; ten ji odvede ven za tábor, kde bude v jeho přítomnosti zabita.

4 Kněz Eleazar pak prstem nabere trochu krve a tou krví sedm-
5 krát stříkne směrem ke Stanu setkávání. Jalovice pak bude před jeho
6 očima spálena; spálí se její kůže, maso, krev i výkaly. Potom kněz
7 vezme cedrové dřevo, yzop a šarlatovou látku a hodí to do ohně, v němž se pálí ta jalovice. Kněz si pak vypere oděv, omyje si tělo
8 vodou a teprve potom vejde do tábora. Až do večera však bude nečistý. Rovněž ten, kdo jalovici spálil, si vypere oděv ve vodě a omyje si tělo vodou. Až do večera však bude nečistý.

9 Někdo čistý zatím nabere popel té jalovice a uloží jej na čisté místo za táborem; tam bude pro izraelskou obec uchován
10 k přípravě očistné vody. Je to oběť za hřích. Rovněž ten, kdo sbíral popel té jalovice, si vypere oděv. Až do večera však bude nečistý.

Toto bude věčné ustanovení pro syny Izraele i pro cizince,
11 který mezi nimi pobývá: Kdo by se dotkl mrtvoly kteréhokoli
12 člověka, bude nečistý po sedm dní. Třetího a sedmého dne se tou vodou bude očišťovat, a bude čistý. Nebude-li se však třetího
13 a sedmého dne očišťovat, pak čistý nebude. Kdokoli se dotkne

těla mrtvého člověka a neočistí se, poskvrnil Hospodinův příbytek. Takový člověk bude vyobcován z Izraele, neboť nebyl pokropen očistnou vodou. Bude nečistý, jeho nečistota zůstane na něm.

Toto je zákon o člověku, který by zemřel ve stanu: Kdokoli do toho stanu vejde a kdokoli v něm je, bude nečistý po sedm dní. Rovněž každá otevřená nádoba v tom stanu, která není uzavřena poklicí, bude nečistá. 14 15

Kdokoli se na poli dotkne člověka zabitého mečem nebo zemřelého nebo jeho kostí nebo hrobu, bude nečistý po sedm dní. 16

Tehdy vezmou trochu popela jalovice spálené v obět za hřích a nalijí na něj do nádoby pramenitou vodu. Někdo čistý pak vezme yzop, namočí jej ve vodě a postříká onen stan, všechno nádobí i všechny lidi, kteří tam byli. Stejně tak postříká toho, kdo se dotkl kostí nebo zabitého nebo zemřelého nebo hrobu. Třetího a sedmého dne postříká čistý nečistého, a tak jej sedmého dne očistí. Dotyčný pak vypere svůj oděv, omyje se vodou, a večer bude čistý. 17 18 19

Kdo by však byl nečistý a neočistil se, takový bude vyobcován ze shromáždění, neboť poskvrnil Hospodinovu svatyni. Nebyl pokropen očistnou vodou; bude nečistý. Toto pro ně bude věčné ustanovení. 20 21

Kdo bude postříkán očistnou vodou, vypere si oděv. Kdokoli se pak dotkne té očistné vody, bude nečistý až do večera. Čehokoli se nečistý dotkne, bude nečisté, a kdokoli se toho dotkne, bude nečistý až do večera.“ 22

Selhání Mojžíše a Árona

20 Celá izraelská obec dorazila v prvním měsíci na poušť Cin. Lid pobýval v Kádeši. Tam zemřela Miriam a tam byla pochována. 1

Obci tam však chyběla voda, a tak se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi a lid se pustil s Mojžíšem do sváru. „Ó, proč jsme nezemřeli, když naši bratři umírali před Hospodinem!“ volali. „Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění sem do pouště? Abychom tu my i náš dobytek zemřeli? Proč jste nás odvedli z Egypta? Abyste nás přivedli na toto bídné místo? Tohle není místo pro obilí, fíky, víno ani granátová jablka! Není tu ani voda k pití!“ 2 3 4 5

- 6 Mojžíš tedy s Áronem odešel od shromáždění ke vchodu do Stanu setkávání. Padli na tvář a vtom se jim ukázala Hospodinova sláva.
- 7,8 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi hůl a spolu se svým bratrem Áronem shromáždí obec. Před jejich očima řeknete skále, ať vydá vodu. Vyvedeš jim vodu ze skály, aby obec i dobytek měli co pít.“
- 9 Mojžíš tedy podle jeho rozkazu vzal hůl, jež byla před Hospodinem. Spolu s Áronem pak svolal shromáždění před skálu. Řekl jim: „Nuže, slyšte, vy buřiči – máme vám z této skály vyvést vodu?“
- 11 Nato se Mojžíš rozpráhl a dvakrát udeřil holí do skály. Vytrysklo z ní tolik vody, že se napila obec i jejich dobytek. Hospodin ale Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Protože jste mi nevěřili a neprokázali před syny Izraele mou svatost, nedovedete toto shromáždění do země, kterou jim dávám!“
- 13 To je ta Mej-meriba, *Voda sváru*, kde se synové Izraele svěřili s Hospodinem a Hospodin jim prokázal svou svatost.
- 14 Mojžíš z Kádeše vyslal posly k edomskému králi se slovy: „Takto praví tvůj bratr Izrael: Jistě víš o všech útrapách, které nás potkaly. Naši otcové sestoupili do Egypta a v té zemi jsme dlouho bydleli. Egypťané však s námi a s našimi otci začali nakládat zle. Volali jsme tedy k Hospodinu a vyslyšel nás, poslal svého Anděla a vyvedl nás z Egypta.“
- 17 Hle, nyní jsme ve městě Kádeš u hranic tvého území. Nech nás prosím projít tvou zemí. Nepůjdeme přes pole ani vinice, nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou a dokud nepřejdeme tvé území, neodbočíme napravo ani nalevo.“
- 18 Edom však řekl: „Neprojdeš mou zem. Jinak proti tobě vytáhnu s mečem!“
- 19 Synové Izraele mu odpověděli: „Půjdeme po silnici. Kdybychom se my nebo náš dobytek napili tvé vody, zaplatíme ji. Nejde o nic víc, chceme jen pěšky projít.“
- 20 Edom však řekl: „Neprojdeš!“ a vytáhl proti nim s množstvím lidu a s velikou mocí. Edom odepřel Izraeli průchod svým územím a Izrael jej musel obejít.

Celá izraelská obec vytáhla z Kádeše a dorazila k hoře Hór. Na hoře Hór u hranic edomské země řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi: „Áron bude připojen ke svému lidu. Nevejde do země, kterou dávám synům Izraele, protože jste se u Mej-meriby vzepřeli mému příkazu. Vezmi Árona i jeho syna Eleazara a vyveď je na horu Hór. Svlékni Áronovi roucho a obleč je jeho synu Eleazarovi. Áron pak bude připojen ke svému lidu – zemře tam.“

Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal; před očima celé obce vystoupili na horu Hór. Mojžíš svlékl Áronovi jeho roucho a oblékl je jeho synu Eleazarovi. Tam, na vrcholu hory, pak Áron zemřel a Mojžíš sestoupil z hory s Eleazarem. Když celá obec viděla, že Áron zemřel, oplakávala ho celá izraelská rodina po třicet dní.

První vítězství a další vzpoura

21 Když aradský král, Kananejce sídlící v Negevu, uslyšel, že Izrael přichází atarimskou cestou, napadl Izrael a některé z nich zajal.

Izrael tehdy složil slib Hospodinu: „Vydáš-li tento lid do našich rukou, necháme jejich města propadnout klatbě.“

Hospodin Izrael vyslyšel, vydal mu Kananejce, a Izrael je i jejich města nechal propadnout klatbě. To místo pak nazval Chorma, *Klatbě propadlé*.

Aby se vyhnuli edomské zemi, táhli od hory Hór směrem k Rudému moři. Lid však na cestě ztratil trpělivost a začal Bohu a Mojžíšovi vyčítat: „Proč jste nás odvedli z Egypta? Abychom zemřeli na poušti? Není tu chléb, není tu voda a ten mizerný pokrm se nám už hnusí!“

Hospodin tedy na lid poslal jedovaté hady. Na jejich uštknutí mnoho lidí v Izraeli zemřelo. Lid pak přišel k Mojžíši se slovy: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, ať nás zbaví těch hadů!“

A když se Mojžíš modlil za lid, Hospodin mu řekl: „Zhotov si jedovatého hada a připevni jej na kůl. Každý, kdo na něj pohlédne, bude žít.“

- 9 Mojžíš tedy zhotovil bronzového hada a připevnil jej na kůl. Když někoho uštkl had a on pohlédl na toho bronzového hada, zůstal naživu.

Vítězná cesta Zajordáním

- 10,11 Synové Izraele pak táhli dál a utábořili se v Obotu. Z Obotu táhli dál a utábořili se v Ije-abarimu na poušti, jež od východu přiléhá k Moábu. Odtud táhli dál a utábořili se v údolí Zered.
12 Odtud táhli dál a utábořili se na druhé straně řeky Arnon, na poušti, jež vybíhá z emorejského území. (Arnon totiž tvoří hranici mezi Moábem a Emorejci.)

- 14 Kniha Hospodinových bojů se o něm zmiňuje:

- „Vaheb v Sufě a údolí Arnonu,
15 svahy údolí, jež k sídlišti Ar se táhne
a k moábské hranici se přimyká.“

- 16 Odtud pak táhli do Beéru; to je ta studna, kde Hospodin řekl
17 Mojžíšovi: „Shromáždí lid a dám jim vodu.“ Tehdy Izrael zpíval tuto píseň:

- „Tryskej, studnice!
Prozpěvujte o ní:
18 Studnici knížata kopala,
přední z lidu ji hloubili
žezlem a svými holemi.“

- 19 Z pouště pak táhli do Matany, z Matany do Nachalielu, z Na-
20 chalielu do Bamotu a z Bamotu ke strži v moábském kraji při vrcholu Pisgy tyčící se nad pustinou.

- 21 Izrael vyslal posly k emorejskému králi Sichonovi se slovy:
22 „Chtěl bych projít tvou zemí. Neodbočíme do polí ani do vinic, nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou, dokud nepřejdeme tvé území.“

- 23 Sichon však Izraeli nedovolil projít svým územím. Shromáždil
všechn svůj lid a vytáhl proti Izraeli na poušť. Když dorazil do
24 Jahacu, napadl Izrael. Ten jej však porazil ostřím meče a obsadil

jeho zem od Arnonu po Jabok, až k území Amonovců (hranice Amonovců byla totiž opevněná).

Tak Izrael zabral všechna emorejská města a usadil se v nich, 25
včetně Chešbonu a všech jeho vesnic. Chešbon byl městem emo- 26
rejského krále Sichona, který bojoval s dřívějším králem Moábu
a vzal mu všechnu jeho zem až po Arnon. Proto vypravěči 27
říkají:

„Jen jděte do Chešbonu, zkuste ho vystavět,
zkuste opevnit město Sichonovo!
Z Chešbonu přece oheň vyšlehl, 28
z města Sichonova plamen,
jenž pohltil Ar v Moábu
stejně, jak návrší Arnonu.
Běda tobě, Moábe! 29
Jsi ztracen, lide Kemošův!
Ze svých synů učinil běžence,
ze svých dcer zajatkyně
Sichona, krále Emorejců.
Svrhli jsme je, zničeno vše 30
od Chešbonu až k Dibonu;
plenili jsme jej až k Nofachu,
oheň plál až k Medebě.“

Tak se Izrael usadil v zemi Emorejců. Mojžíš poslal vyzvědače 31,32
do Jaezeru. Dobyli jeho vesnice a vyhnali Emorejce, kteří tam
bydleli.

Potom se obrátili a vydali se vzhůru směrem k Bášanu. Bášanský 33
král Og však proti nim s celým svým lidem vytáhl a utkal se s nimi
v Edrei. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Neboj se ho! Vydal jsem ho do 34
tvých rukou s celým jeho lidem i s jeho zemí. Naložíš s ním, jako
jsi naložil s emorejským králem Sichonem, který bydlel v Cheš-
bonu.“

A tak jej pobili i s jeho syny a s celým jeho lidem, až z nich 35
nikdo nezůstal naživu, a obsadili jeho zem.

22 Synové Izraele pak táhli dál a utábořili se na moábských 1
pláních za Jordánem naproti Jerichu.

Balák a Balaám

- 2 Balák, syn Ciporův, se dozvěděl o všem, co Izrael provedl Emo-
 3 rejcům. Když Moáb viděl, kolik je Izraelitů, děsil se; z toho lidu
 4 ho jíkala hrůza. Proto řekl midiánským starším: „Ten dav teď
 spase všechno kolem jako vůl spásá travu!“
- 5 Balák, syn Ciporův, byl toho času moábským králem. Vyslal
 posly k Balaámovi, synu Beorovu, do Petoru ležícího na řece Euf-
 rat v jeho rodné zemi. Měli ho pozvat těmito slovy: „Hle, nějaký
 lid vyšel z Egypta a už pokryl celou zem. Usazuje se přímo přede
 6 mnou! Prosím pojď, proklej mi ten lid – je na mě moc silný. Snad
 jej pak zvládnou porazit a vyhnat ze země. Víím, že komu požeh-
 náš, je požehnaný, a koho prokleješ, je prokletý.“
- 7 Moábští i midiánští starší tedy odešli s věšteckou odměnou
 v rukách, a když přišli k Balaámovi, vyřídili mu Balákova slova.
 8 On jim řekl: „Zůstaňte tu na noc. Ráno vám sdělím, jakou
 odpověď, mi Hospodin dal.“ A tak moábští hodnostáři zůstali
 u Balaáma.
- 9 Bůh přišel k Balaámovi a řekl: „Kdo jsou ti muži u tebe?“
 10 Balaám Bohu odpověděl: „Moábský král Balák, syn Ciporův, pro
 11 mě poslal se slovy: ‚Hle, nějaký lid vyšel z Egypta a pokryl celou
 zem. Pojď a zatrať mi jej – snad s ním pak budu moci bojovat
 a vyhnat jej.‘“
- 12 Bůh Balaámovi řekl: „Nechod' s nimi. Neproklínej ten lid, neboť
 je požehnaný!“
- 13 Balaám tedy ráno vstal a řekl Balákovým hodnostářům: „Vraťte
 se do své země. Hospodin mi nedovolil jít s vámi.“
- 14 Moábští hodnostáři tedy vstali a vrátili se k Balákovi se slovy:
 „Balaám s námi odmítl jít.“
- 15 Balák potom vyslal další hodnostáře – bylo jich ještě více a ještě
 16 váženějších. Když přišli k Balaámovi, řekli mu: „Takto praví Ba-
 17 lák, syn Ciporův: ‚Prosím, nezdráhej se ke mně přijít. Chci tě
 zahrnout velikými počtami a udělám, cokoli mi řekneš. Pojď,
 zatrať mi ten lid.‘“
- 18 Balaám však Balákovým služebníkům odpověděl: „I kdyby mi
 Balák dával svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit

rozkaz Hospodina, svého Boha, a udělat cokoli, ať malého či velkého. I vy tu však zůstaňte na noc. Já zatím zjistím, co dalšího mi Hospodin řekne.“ 19

V noci pak Hospodin přišel k Balaámovi a řekl mu: „Když tě ti muži přišli pozvat, vstaň a jdi s nimi. Dělej ale jen to, co ti řeknu.“ 20

Balaám tedy ráno vstal, osedlal svou oslici a odjel s moábskými hodnostáři. Bůh však kvůli jeho odjezdu vzplanul hněvem a Hospodinův anděl vyšel proti němu, aby mu zahradil cestu. Balaám zatím jel na své oslici spolu se dvěma svými služebníky. Když oslice spatřila Hospodinova anděla stojícího v cestě s taseným mečem v ruce, uhnula z cesty a šla polem. Balaám tedy oslici bil, aby ji zavedl zpět na cestu. 21 22 23

Hospodinův anděl se pak postavil na pěšinu mezi vinicemi, z obou stran lemovanou zídkami. Když oslice spatřila Hospodinova anděla, oťrela se o zeď, takže oťrela o zeď také Balaámovu nohu. Bil ji tedy znovu. 24 25

Hospodinův anděl pak popošel a postavil se do soutěsky, kde nebyla možnost uhnout vpravo ani vlevo. Když oslice spatřila Hospodinova anděla, lehla si pod Balaámem. Tehdy Balaám vybuchl hněvem a bil oslici holí. 26 27

Vtom Hospodin rozvázal oslici jazyk. Řekla Balaámovi: „Co jsem ti udělala, že mě už potřetí biješ?“ 28

Balaám oslici odpověděl: „Tropíš si ze mě blázný! Mít po ruce meč, už bych tě zabil!“ 29

Oslice mu řekla: „Nejsem snad tvá oslice? Jezdil jsi na mně odjakživa až dodnes. Mám snad ve zvyku chovat se k tobě takhle?“ 30

Odpověděl: „Ne.“

Vtom Hospodin Balaámovi odkryl oči. Když spatřil Hospodinova anděla stojícího v cestě s taseným mečem v ruce, poklonil se a padl na tvář. 31

Hospodinův anděl mu řekl: „Proč jsi už třikrát zbil svou oslici? Hle, to já jsem ti zahradil cestu, neboť se mi vůbec nelíbí. Oslice mě spatřila a už třikrát přede mnou uhnula. Kdyby mi neuhnula, už bych tě zabil, ale ji bych nechal žít!“ 32 33

34 Balaám Hospodinovu andělu odpověděl: „Zhřešil jsem! Nevě-
děl jsem, že ses mi postavil do cesty. Pokud se ti ta věc nelíbí,
vrátím se domů.“

35 Hospodinův anděl Balaámovi řekl: „Jdi s těmi muži; mluv ale
jen to, co ti řeknu.“

36 Balaám tedy jel s Balákovými hodnostáři dál. Když Balák uslyšel,
že Balaám přichází, vyšel mu vstříc k moábskému městečku leží-
címu na samém kraji arnonské hranice. Balák uvítal Balaáma
37 slovy: „Cožpak jsem ti neposílal pozvání? Proč jsi ke mně nešel?
Že bych tě neuměl náležitě poctít?“

38 Balaám Balákovi odpověděl: „Hle, přišel jsem k tobě. Nicméně,
nebudu moci říkat jen tak něco. Řeknu jen to, co mi do úst
vloží Bůh.“

39,40 A tak šel Balaám s Balákem do Kirjat-chucotu. Tam Balák obě-
toval skot a brav a pozval k hostině Balaáma i hodnostáře, kteří
41 ho přivedli. Ráno pak Balák vzal Balaáma a vyvedl ho na Baalova
návrší, odkud byl vidět zadní voj lidu.

1 **23** Balaám tehdy Balákovi řekl: „Postav mi tu sedm oltářů a při-
ved' mi sem sedm býků a sedm beranů.“

2 Balák učinil, jak Balaám řekl, a obětoval s Balaámem na kaž-
dém oltáři býka a berana.

3 Balaám Balákovi řekl: „Postůj u své zápalné oběti, já zatím
půjdu opodál. Snad se Hospodin se mnou setká; co mi ukáže, to
ti oznámím.“ A tak odešel sám.

4 Bůh se s ním setkal a Balaám mu řekl: „Připravil jsem sedm
oltářů a na každém jsem obětoval býka a berana.“

5 Hospodin vložil Balaámovi do úst slovo. Potom řekl: „Vrať se
k Balákovi a mluv takto.“

6 Vrátil se tedy k němu; stál dosud obklopen všemi moábskými
hodnostáři u své zápalné oběti.

7 Tehdy Balaám pronesl svou průpověď:

„Z Aramu přivedl mě Balák,
z východních hor král moábský.
,Pojd', proklej mi Jákoba' řekl,
,Pojd' a spílej Izraeli!‘

- Jak zatratit mám, koho nezatratil Bůh? 8
 Jak spílat, komu Hospodin nespílá?
 Z vrcholků skal jej vidím 9
 a z pahorků jej spatřuji:
 Hle, lid, jenž o samotě bydlí,
 jenž se nepočítá mezi národy.
 Kdo sečte prach Jákobův, 10
 kdo oblak Izraele vyčíslí?
 Kéž i já zemřu smrtí spravedlivých,
 kéž jednou skončím jako on!“
- „Co mi to děláš?“ řekl Balák Balaámovi. „Přivedl jsem tě, abys 11
 mé nepřátele zatratil, a hle, ty jen žehnáš a žehnáš!“
 On však odpověděl: „Cožpak nemusím dbát o to, abych říkal, 12
 co mi do úst vloží Hospodin?“
- Balák ho vyzval: „Pojď se na ně se mnou podívat odjinud. 13
 Uvidíš jen konec jejich zadního voje, neuvidíš je všechny. Za-
 trať mi je odtamtud!“ A tak ho vzal na pláň Cofim na vrcholu 14
 Pisgy, postavil sedm oltářů a na každém obětoval býka a be-
 rana.
- Balaám pak Balákovi řekl: „Postůj zde u své zápalné oběti. Já 15
 zatím půjdu tam, vstříc Hospodinu.“
- Hospodin se s Balámem setkal a vložil mu do úst slovo. Potom 16
 řekl: „Vrať se k Balákovi a mluv takto.“
- Vrátil se tedy k němu; stál dosud u své zápalné oběti, obklopen 17
 moábskými hodnostáři. Balák se ho zeptal: „Co pravil Hospo-
 din?“
- Tehdy Balaám pronesl svou průpověď: 18
- „Vstaň, Baláku, a slyš,
 naslouchej mi, synu Ciporův!
 Bůh není člověk, aby lhal, 19
 není lidský syn, aby se měnil.
 Řekne snad něco, a nesplní,
 promluví snad, a nedodrží to?
 Hle, dostal jsem za úkol žehnat; 20

21 když žehná On, já to nezvrátím.
 Nevidí se trápení v Jákobovi,
 nejsou na dohled těžkosti v Izraeli.
 Hospodin, jeho Bůh, je s ním
 královské fanfáry je slyšet v něm!
 22 Bůh, jenž z Egypta vyvedl je,
 je pro ně silou rohů buvolích.
 23 Není žádné věštby proti Jákobovi,
 není zaklínání proti Izraeli.
 Vše se včas oznámí Jákobovi,
 dozví se Izrael, co chystá Bůh.
 24 Hle, lid ten jako lvíce vstává,
 jak lev se pozvedá.
 Neulehne, než kořist zhltně,
 krev skolených než vypije!“

25 Nato Balák Balaámovi řekl: „Když už jej nezatrácuješ, aspoň
 mu nežehnej!“

26 Balaám však Balákovi odpověděl: „Což jsem ti neříkal: Udělám,
 cokoli řekne Hospodin?“

27 Balák pak Balaáma vyzval: „Pojď prosím, vezmu tě na jiné
 28 místo; snad se Bohu zalíbí, abys mi je zatratil odtamtud.“ A tak
 vzal Balaáma a vyvedl ho na vrchol Peoru, čnicího nad pustinou.
 29 Tehdy Balaám Balákovi řekl: „Postav mi tu sedm oltářů a přiveď
 mi sem sedm býků a sedm beranů.“

30 Balák učinil, jak Balaám řekl, a obětoval na každém oltáři býka
 a berana.

1 **24** Balaám viděl, že se Hospodinu líbí, aby Izraeli žehnal, a tak
 nešel vyhledávat věštby jako předešle, ale vydal se k poušti.
 2 Když pak Balaám pozvedl oči a spatřil Izrael tábořící podle kmenů,
 přišel na něj Boží Duch.

3 Tehdy Balaám pronesl svou průpověď:

„Toto praví Balaám, syn Beorův,
 toto praví jasnozřivý muž.“

Toto praví ten, jenž slyší Boží řeč, 4
 jenž vidění Všemohoucího spatřuje,
 jenž padá na tvář a jeho oči jsou odkryty:
 Jak krásné jsou tvé stany, Jákobe, 5
 tvé příbytky, ó Izraeli!
 Jak palmové háje se prostírají, 6
 jak zahrady nad řekou,
 jak aloe, jež Hospodin sázel,
 jak cedry u vody.
 Přetékat vodou budou vědra jeho, 7
 símě jeho bude hojnost vody mít.
 Král jeho nad Agaga vyvýšen bude,
 království jeho se pozvedne.
 Bůh, jenž z Egypta vyvedl je, 8
 je pro ně silou rohů buvolích.
 Národy nepřátel svých zhltně,
 jejich kosti ohryže,
 jejich šípy zláme.
 Schoulil se, jako lev ulehl, 9
 jako lvice – kdo přiměje ho vstát?
 Ať jsou požehnání, kdo ti žehnají,
 a zlořečení, kdo ti zlořečí!“

Nato Balák vybuchl hněvem vůči Balaámovi. Spráskl ruce 10
 a řekl Balaámovi: „Pozval jsem tě, abys mé nepřátele zatratil,
 a hle, ty jim už potřetí jen žehnáš a žehnáš! Hned zmiz, vrať se 11
 domů! Říkal jsem: ‚Zahrnu tě poctami‘, ale Hospodin tě o tu
 poctu připravil.“

Balaám Balákovi odpověděl: „Cožpak jsem neříkal už tvým 12
 poslům, které jsi za mnou poslal: ‚I kdyby mi Balák dával 13
 svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit Hos-
 podinův rozkaz a udělat o své vůli cokoli, ať dobrého či zlého –
 řeknu jen to, co řekne Hospodin?‘ Hned odejdu domů ke 14
 svým, ale ještě ti sdělím, co tento lid v budoucnu učiní tvému
 lidu.“

- 15 Tehdy Balaám pronesl svou průpověď:
 „Toto praví Balaám, syn Beorův,
 toto praví jasnozřivý muž.
- 16 Toto praví ten, jenž slyší Boží řeč,
 jenž má poznání od Nejvyššího,
 jenž vidění Všemohoucího spatřuje,
 jenž padá na tvář a jeho oči jsou odkryty:
- 17 Vidím jej, i když ne nyní;
 hledím na něj, i když ne zblízka:
 Vyjde hvězda z Jákoba,
 povstane žezlo z Izraele;
 rozdrtí spánky Moábovy
 a temeno všech synů Setových.
- 18 Podmaněn bude Edom,
 podmaněn bude Seír nepřáteli svými,
 Izrael udatně bude vítězit.
- 19 Panovat bude, kdo z Jákoba vzejde,
 vyhubí ty, kdo ze Seíru přežijí.“
- 20 Když pak spatřil Amaleka, pronesl Balaám tuto průpověď:
 „První mezi národy je Amalek,
 jeho koncem je však věčná záhuba.“
- 21 Také když spatřil Kenijce, pronesl tuto průpověď:
 „Tvůj příbytek je pevný,
 na skále leží hnízdo tvé.
- 22 Přesto však přijde vniveč, Kaine,
 jen co tě Ašur do zajetí odvede.“
- 23 Potom pronesl další průpověď:
 „Běda! Kdo přežije, až to Bůh učiní?
 24 Loďstvo od Kitejských břehů
 porobí Ašura, porobí Hebera,
 i je však čeká věčná záhuba!“

Nato Balaám vstal a odešel zpátky domů. Rovněž Balák odešel svou cestou. 25

Izrael se klaní Baalovi

25 Když Izrael pobýval v Šitimu, začal lid smilnit s místními Moábkami. Ty je pozvaly k obětním hodům svého božstva a lid jedl a klaněl se jejich božstvu. Tak se Izrael spřáhl s božstvem Baal-peor. Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem. 1 2 3

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vezmi všechny náčelníky lidu a veřejně je kvůli Hospodinu pověz na kůl, aby se Hospodinův planoucí hněv odvrátil od Izraele.“ 4

Mojžíš pak řekl izraelským soudcům: „Každý pobijte ze svých mužů ty, kdo se spřáhli s Baal-peorem!“ 5

Zatímco ostatní plakali u vchodu do Stanu setkávání, jeden ze synů Izraele přišel a před očima Mojžíše i celé izraelské obce si přivedl domů Midiánku. Když to spatřil Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, vzdálil se od ostatních a vzal do ruky kopí. Vešel za tím Izraelcem pod baldachýn a oba je probodl – onoho Izraelce i tu ženu – až po její břicho. Tehdy se rána mezi syny Izraele zastavila. Těch, kdo tou ranou zemřeli, bylo 24 000. 6 7 8 9

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil mou zuřivost od synů Izraele. Rozhorlil se totiž uprostřed nich mou horlivostí, a tak jsem ve svém rozhorlení syny Izraele nezahubil. Proto mu řekni, že já sám mu daruji svou smlouvu pokoje. Ta bude pro něj i pro jeho potomstvo smlouvou věčného kněžství, neboť horlil pro svého Boha, a tak pro syny Izraele dosáhl smíření.“ 10,11 12 13

Onen izraelský muž, který byl zabit spolu s Midiánkou, se jmenoval Zimri, syn Salův. Byl to vůdce svého otcovského rodu z pokolení Šimeonova. Ona midiánská žena se jmenovala Kozbi, dcera Curova. Ten byl hlavou svého otcovského kmene v Midiánu. 14 15

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Napadněte Midiánce a bijte je, neboť oni lstivě napadli vás. Chtěli vás přelstít pomocí Peora a pomocí své sestry Kizbi, dcery midiánského vůdce, zabitě v den té zhoubné rány kvůli Peorovi.“ 16,17 18

NOVÁ GENERACE

Nové sčítání

19,1 **26** Po této ráně Hospodin řekl Mojžíšovi a Eleazarovi, synu
2 kněze Árona: „Sečtete celou izraelskou obec. Od dvaceti
let výše započtete podle jejich otcovských domů každého, kdo je
v Izraeli schopen vycházet do boje.“

3 Mojžíš s knězem Eleazarem k nim tedy na moábských pláních
4 při Jordánu naproti Jerichu promluvil takto: „Sečtete lid od dva-
cetiletých výše, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi a synům Izraele,
když vyšli z Egypta.“

5 Ruben byl Izraelův prvorozený. Synové Rubenovi:

Chanoch a z něj rod chanošský,

Palu a z něj rod paluský,

6 Checron a z něj rod checronský,

Karmi a z něj rod karmijský.

7 To jsou rubenské rody. Čítaly 43 730 mužů.

8 Synové Paluovi: Eliab.

9 Synové Eliabovi: Nemuel, Dátan a Abiram.

(To byl ten Dátan a Abiram, zástupci obce, kteří s Korachovou
tlupou bojovali proti Mojžíšovi a Áronovi při svém odboji proti
10 Hospodinu. Tehdy země otevřela ústa a pohltila je i Koracha.
Celá ta tlupa pomřela a oněch 250 mužů pohltil oheň, takže se
11 stali výstražným znamením.) Korachovi synové však nevymřeli.

12 Synové Šimeonovi po svých rodech:

Nemuel a z něj rod nemuelský,

Jamin a z něj rod jaminský,

Jachin a z něj rod jachinský,

13 Zerach a z něj rod zerašský,

Šaul a z něj rod šaulský.

14 To jsou šimeonské rody. Čítaly 22 200 mužů.

15 Synové Gádovi po svých rodech:

Cefon a z něj rod cefonský,

Chagi a z něj rod chagijský,	
Šuni a z něj rod šunijský,	
Ozni a z něj kmen oznijský,	16
Eri a z něj kmen erijský,	
Arod a z něj kmen arodský,	17
Areli a z něj kmen arelijský.	
To jsou rody Gádových synů. Čítaly 40 500 mužů.	18
(Er a Onan, Judovi synové, zemřeli v kanaánské zemi.)	19
Synové Judovi po svých rodech:	20
Šela a z něj rod šelský,	
Peres a z něj rod pereský,	
Zerach a z něj rod zerašský.	
Synové Peresovi:	21
z Checrona rod checronský,	
z Chamula rod chamulský.	
To jsou rody Judovy. Čítaly 76 500 mužů.	22
Synové Isacharovi po svých rodech:	23
Tola a z něj rod tolský,	
Puva a z něj rod puvský,	
Jašub a z něj rod jašubský,	24
Šimron a z něj rod šimronský.	
To jsou rody Isacharovy. Čítaly 64 300 mužů.	25
Synové Zabulonovi po svých rodech:	26
Sered a z něj rod seredský,	
Elon a z něj rod elonský,	
Jachleel a z něj rod jachleelský.	
To jsou zabulonské rody. Čítaly 60 500 mužů.	27
Synové Josefovi po svých rodech: Manases a Efraim.	28
Synové Manasesovi:	29
Machir a z něj rod machirský	
(a Machir zplodil Gileáda),	
Gileád a z něj rod gileádský.	
Synové Gileádovi:	30
Iezer a z něj rod iezerský,	

- 31 Chelek a z něj rod chelecký,
Asriel a z něj rod asrielský,
Šechem a z něj rod šechemské,
32 Šemid a z něj rod šemidský,
Chefer a z něj rod cheferský.
33 Celofchad, syn Cheferův, neměl syny, jen samé dcery.
Ty se jmenovaly: Machla, Noa, Chogla, Milka a Tirsá.
34 To jsou rody Manasesovy. Čítaly 52 700 mužů.
- 35 Synové Efraimovi po svých rodech:
Šutelach a z něj rod šutelašský,
Beker a z něj rod bekerský,
Tachan a z něj rod tachanský.
36 Synové Šutelachovi:
Eran a z něj rod eranský.
37 To jsou rody synů Efraimových. Čítaly 32 500 mužů.
To jsou synové Josefovi po svých rodech.
- 38 Synové Benjamínovi po svých rodech:
Bely rod belský,
Ašbel a z něj rod ašbelský,
Achiram a z něj rod achiramský,
39 Šufam a z něj rod šufamský,
Chufam a z něj rod chufamský.
40 Synové Belovi: Ard a Naaman:
z Arda rod ardský,
z Naámána rod naámanský.
41 To jsou synové Benjamínovi po svých rodech. Čítali 45 600
mužů.
- 42 Toto jsou synové Danovi po svých rodech:
Šucham a z něj rod šuchamský.
43 To jsou Danovy rody po svých rodech. Všechny šuchamské
rody čítaly 64 400 mužů.
- 44 Synové Ašerovi po svých rodech:
Jimna a z něj rod jimenský,
Jišvi a z něj rod jišvijský,

Berija a z něj rod berijský.	45
Synové Beriovi:	
Cheber a z něj rod cheberský,	
Malkiel a z něj kmen malkielský.	
Ašerova dcera se jmenovala Serach.	46
To jsou rody synů Ašerových. Čítaly 53 400 mužů.	47
Synové Neftalímovi po svých rodech:	48
Jachceel a z něj rod jachceelský,	
Guni a z něj rod gunijský,	
Jecer a z něj rod jecerský,	49
Šilem a z něj rod šilemský.	
To jsou rody Neftalímovy po svých rodech. Čítaly 45 400 mužů.	50
Toto je celkový součet synů Izraele: 601 730 mužů.	51
Hospodin promluvil k Mojžíšovi: Ať je těmto rodům přiděleno	52,53
dědičné území podle počtu zapsaných osob. Většímu rodu přiděl	54
větší dědictví, menšímu menší – každému podle jeho velikosti.	
Země bude ovšem rozdělena losem; budou přijímat dědictví podle	55
počtu osob ve svém otcovském pokolení. Dědictví jim bude rozdě-	56
leno losem, ať už malému či velkému.	
Toto je výčet levítů po jejich rodech:	57
Geršon a z něj rod geršonský,	
Kehat a z něj rod kehatský,	
Merari a z něj rod merarijský.	
Toto jsou rody Leviho:	58
rod libnijský,	
rod hebronský,	
rod machlijský,	
rod mušijský,	
rod korachovský.	
Kehat zplodil Amrama. Amramova žena se jmenovala Joche-	59
bed, dcera Leviho (ta se mu narodila v Egyptě). Porodila Amra-	
movi Árona, Mojžíše a jejich sestru Miriam. Áronovi se narodil	60
Nádab, Abihu, Eleazar a Itamar. Nádab a Abihu však zemřeli,	61
když před Hospodinem obětovali nepatřičný oheň.	

62 Z levitů bylo započteno celkem 23 000 mužů starších jednoho
měsíce. Nebyli započteni mezi syny Izraele, neboť jim mezi nimi
nepřipadlo žádné dědictví.

63 Toto jsou synové Izraele, které sečetl Mojžíš s knězem Eleaza-
64 rem na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu. Nebyl
mezi nimi nikdo ze synů Izraele, které sečetl Mojžíš s knězem
65 Áronem na poušti Sinaj. O těch totiž Hospodin řekl: „Musejí
zemřít na poušti“ a nezůstal z nich nikdo než Káleb, syn Jefunův,
a Jozue, syn Nunův.

1 **27** Tehdy přistoupily dcery Celofchada, syna Cheferova, syna
Gileádova, syna Machirova, syna Manasesova z rodu Josefova
syna Manasese. Jeho dcery se jmenovaly Machla, Noa, Chogla,
2 Milka a Tirsá. Postavily se před Mojžíše, před kněze Eleazara, před
vůdce a před celou obec ke vchodu do Stanu setkávání a řekly:
3 „Náš otec zemřel na poušti, ale nepatřil k té tlupě, která se srotila
proti Hospodinu, k tlupě Korachově. Zemřel pro svůj vlastní hřích,
4 aniž měl syny. Má jméno našeho otce vymizet z jeho rodu jen
proto, že neměl syna? Přiděl nám dědičné vlastnictví mezi bratry
našeho otce.“

5 Mojžíš tedy jejich případ přednesl Hospodinu.
6,7 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Celofchadovy dcery mluví správně.
Bezodkladně jim přiděl dědičné vlastnictví mezi bratry jejich otce;
dědictví jejich otce převed' na ně.

8 K synům Izraele pak promluv takto: Když někdo zemře, aniž
9 měl syna, převedete jeho dědictví na jeho dceru. Kdyby neměl ani
10 dceru, přidělíte jeho dědictví jeho bratrům. Kdyby neměl ani bra-
11 try, přidělíte jeho dědictví bratrům jeho otce. Kdyby ani jeho otec
neměl bratry, přidělíte jeho dědictví nejbližšímu příbuznému z jeho
rodu a ten je obdrží.“

To se pro syny Izraele stalo právním ustanovením, jak Hospo-
din přikázal Mojžíšovi.

Nový vůdce

12 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vystup na toto pohoří Abarim a po-
13 hled' na zem, kterou dávám synům Izraele. Až ji spatříš, budeš

i ty připojen ke svému lidu, jako byl k němu připojen tvůj bratr Áron. To proto, že jste se vzepřeli mému příkazu na poušti Cin, kde se obec se mnou pustila do sváru, místo abyste před nimi prokázali mou svatost.“ To je ta Mej-meriba, *Voda sváru*, v Kádeši na poušti Cin. 14

Mojžíš Hospodinu odpověděl: „Ó Hospodine, Bože duchů veškerého těla! Opatři této obci někoho, kdo by před nimi vycházel i vcházel, kdo by je vyváděl i uváděl, ať Hospodinova obec není jako ovce bez pastýře.“ 15,16 17

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jozue, syn Nunův, je muž, ve kterém přebývá Duch. Vezmi jej k sobě a vlož na něj ruku. Postav jej před kněze Eleazara a před očima celé obce mu dej pověření. Předej mu svou důstojnost, aby jej celá obec synů Izraele poslouchala. Ať se postaví před kněze Eleazara. Ten se za něj bude dotazovat na Hospodinova rozhodnutí pomocí urim. Na jeho rozkaz budou vycházet a na jeho rozkaz budou vcházet – on a s ním všichni synové Izraele, totiž celá obec.“ 18 19 20 21

Mojžíš tedy učinil, jak mu Hospodin přikázal. Vzal Jozuu, postavil ho před kněze Eleazara a před celou obec, vložil na něj ruce a dal mu pověření, jak o tom Hospodin promluvil skrze Mojžíše. 22 23

Oběti a závazky

28 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Přikaz synům Izraele: Dbejte na to, ať mi v určený čas přinášíte mé oběti, můj pokrm, mou ohnivou oběť, mou příjemnou vůni. 1,2

Řekni jim: Toto je ohnivá oběť, kterou budete přinášet Hospodinu každý den: dva roční beránci bez vady ke stálé zápalné oběti. Jednoho beránka obětuj ráno a druhého za soumraku. Jako moučnou oběť k němu přidej desetinu efy bílé mouky zadělané čtvrtkou hinu vytlačeného oleje. To je stálá zápalná oběť, ustanovená na hoře Sinaj jako příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu. K beránku patří úlitba čtvrtky hinu opojného nápoje, kterou pro Hospodina vyliješ ve svatyni. Druhého beránka obětuj za soumraku. Připrav stejnou moučnou oběť i úlitbu jako ráno. Bude to příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu. 3 4,5 6 7 8

9 V sobotní den obětuj dva roční beránky bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidej dvě desetiny efy bílé mouky zadělané
10 olejem s příslušnou úlitbou. To je sobotní zápalná oběť – tu přinášejte kromě stálé zápalné oběti a úlitby každou sobotu.

11 Při začátkách vašich měsíců přineste jako zápalnou oběť Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků
12 bez vady. Jako moučnou oběť pak přidejte tři desetiny efy bílé mouky zadělané olejem ke každému býčku, dvě desetiny k jednomu beranu a po desetině ke každému beránku. To je zápalná oběť, připravená jako příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.
13 K nim náleží tyto úlitby: půl hinu vína na býčka, třetina hinu na berana a čtvrtina hinu na beránka. To je zápalná oběť při novoluní
14 každého měsíce v roce. Kromě stálé zápalné oběti a příslušné úlitby ať je obětován také jeden kozel jako oběť za hřích.
15

16 Čtrnáctého dne prvního měsíce bude *Pesach* – Hospodinův Hod beránka. Patnáctého dne toho měsíce pak bude slavnost.
17

18 Po sedm dní jezte nekvašené chleby. Prvního dne mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci. Jako ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránků; hleďte, ať jsou bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidejte bílou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na berana a na každého z těch sedmi beránků po desetině. Dále přines jednoho kozla jako oběť za hřích,
19 aby za vás byl vykonán obřad smíření. Toto vše budete obětovat kromě ranní zápalné oběti, jež patří ke stálé zápalné oběti.
20

21 Stejně tak budete po sedm dní každý den obětovat pokrm ohnivé oběti příjemně vonící Hospodinu; ať je obětován kromě stálé zápalné oběti a její úlitby.
22

23 Sedmého dne pak mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci.
24

26 V Den prvotin, až budete o vaší Slavnosti týdnů přinášet Hospodinu novou moučnou oběť, mějte svaté shromáždění; nedělejte
27 žádnou běžnou práci. Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních be-

ránků. Jako moučnou oběť k nim přidejte bílou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na jednoho býčka, dvě desetiny na jednoho berana a na každého z těch sedmi beránků po desetině. Přines také jednoho kozla, aby za vás byl vykonán obřad smíření. To vše připravíte kromě stálé zápalné oběti a moučné oběti, jež k ní náleží; hledte, ať jsou bez vady. Rovněž tak úlitby, jež k nim náleží.

29 Prvního dne sedmého měsíce mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci – je to Den troubení. Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu jednoho ročního býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidejte bílou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na berana a jednu desetinu na každého z těch sedmi beránků. Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, aby za vás byl vykonán obřad smíření. To vše (kromě novolunní zápalné oběti s její moučnou obětí, kromě stálé zápalné oběti s její moučnou obětí a kromě patřičných úliteb) připravíte podle příslušných pravidel jako příjemnou vůni, jako ohnivou oběť Hospodinu.

Desátého dne téhož sedmého měsíce mějte svaté shromáždění, kdy se budete pokorně postit; nedělejte žádnou práci. Jako příjemně vonící zápalnou oběť přineste Hospodinu jednoho ročního býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků; hledte, ať jsou bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidejte bílou mouku zadělanou olejem: tři desetiny efy na býčka, dvě desetiny na jednoho berana a na každého z těch sedmi beránků po desetině. Dále přineste jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě oběti za hřích při obřadu smíření, kromě stálé zápalné oběti s její moučnou obětí a kromě jejich úliteb).

Patnáctého dne sedmého měsíce mějte svaté shromáždění; nedělejte žádnou běžnou práci. Po sedm dní budete slavit Hospodinovu slavnost:

Jako příjemnou vůni, jako ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti 13 mladých býčků, 2 berany a 14 ročních beránků; ať jsou bez vady. Jako moučnou oběť k nim přidejte bílou mouku

15 zadělanou olejem: tři desetiny efy na každého z těch třinácti býčků,
16 dvě desetiny na každého z těch dvou beranů a na každého z těch
čtrnácti beránků po desetině. Dále jednoho kozla jako oběť za
hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

17 Druhý den slavnosti: 12 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků
18 bez vady. K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patrič-
nou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu.
19 Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti,
její moučné oběti a jejich úliteb).

20 Třetí den: 11 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.
21 K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patričnou mouč-
22 nou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu. Dále jed-
noho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její
moučné oběti a její úlitby).

23 Čtvrtý den: 10 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.
24 K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patričnou mouč-
25 nou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu. Dále jed-
noho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její
moučné oběti a její úlitby).

26 Pátý den: 9 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.
27 K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patričnou mouč-
28 nou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu. Dále jed-
noho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její
moučné oběti a její úlitby).

29 Šestý den: 8 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.
30 K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patričnou mouč-
31 nou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu. Dále jed-
noho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její
moučné oběti a její úliteb).

32 Sedmý den: 7 býčků, 2 berany a 14 ročních beránků bez vady.
33 K těm býčkům, beranům a beránkům přidejte patričnou mouč-
nou oběť a úlitby podle příslušných pravidel, úměrně jejich po-
34 čtu. Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné
oběti, její moučné oběti a její úlitby).

35,36 Osmého dne mějte svátek; nedělejte žádnou běžnou práci. Jako
příjemnou vůni, ohnivou oběť přineste Hospodinu k zápalné oběti

jednoho býčka, jednoho berana a sedm ročních beránků bez vady. K tomu býčku, beranu a beránkům přidejte patřičnou moučnou oběť a úlitby podle pravidel, úměrně jejich počtu. Dále jednoho kozla jako oběť za hřích (kromě stálé zápalné oběti, její moučné oběti a její úlitby).

Tyto zápalné oběti, moučné oběti, úlitby a pokojné oběti budete přinášet Hospodinu při vašich slavnostech, a to kromě svých slibů a dobrovolných darů.“

30 Mojžíš řekl synům Izraele všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Mojžíš promluvil k náčelníkům izraelských pokolení: „Hospodin přikázal toto: Když se muž zaváže Hospodinu slibem nebo přísahou, nebude moci své slovo zrušit; učiní vše tak, jak to vyšlo z jeho úst.

Když se slibem Hospodinu zaváže mladá žena, žijící v domě svého otce, pak, pokud její otec nic nenamítne, až o tom uslyší, budou všechny sliby, jimiž se zavázala, platit. Pokud by jí však otec téhož dne, kdy o tom uslyší, zabránil, pak žádný slib, jímž se zavázala, neplatí. Hospodin jí slib odpustí, neboť jí zabránil její otec.

Vdá-li se poté, co složila slib nebo nějaký nerozvážný závazek, pak, pokud její muž v den, kdy o tom uslyší, nic nenamítne, budou její sliby i závazky platit. Pokud by jí však manžel v den, kdy o tom uslyší, zabránil, pak tím zrušil jakýkoli její slib nebo nerozvážný závazek. Hospodin jí slib odpustí.

(Každý slib, jímž se zavázala vdova či zapuzená žena ovšem platí.)

Složí-li žena slib nebo se zaváže přísahou v domě svého muže, pak, pokud její muž nic nenamítne, až o tom uslyší, a nebude jí bránit, budou všechny její sliby i závazky platit. Pokud by je však manžel v den, kdy o tom uslyší, zrušil, pak nic ze slibů a závazků, jež vyšly z jejích rtů, neplatí. Její muž je zrušil, Hospodin jí je odpustí.

Jakýkoli slib nebo přisežný závazek, jímž by se omezovala, potvrdí anebo zruší její muž. Pokud by však k tomu až do příštího

- dne nic nenamítal, pak tím potvrdil všechny její sliby i závazky, jimiž je vázána. Potvrdil je, neboť v den, kdy o nich uslyšel, mlčel. Pokud by je zrušil později, ponese vinu.
- 17 Toto jsou pravidla, která Hospodin přikázal Mojžíšovi ohledně muže a jeho ženy a ohledně otce a jeho mladé dcery, která ještě žije v jeho domě.

Vítězství nad Midiánci

- 1,2 **31** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Než budeš připojen ke svému lidu, vykonej pomstu synů Izraele nad Midiánci.“
- 3 Mojžíš tedy řekl lidu: „Vyzbrojte mezi sebou muže způsobně k boji. Ať vytáhnou proti Midiánu a vykonají nad ním Hospodinovu pomstu. Z každého izraelského pokolení vyšlete k boji po tisíci mužů.“
- 5 A tak bylo z izraelských tisíců povoláno po tisíci z každého pokolení, 12 000 mužů vyzbrojených k boji. Mojžíš je vyslal do boje, po tisíci z každého pokolení a s nimi Pinchase, syna kněze Eleazara, se svatým náčiním a s trubkami k troubení v ruce.
- 7 Vytáhli tedy do boje proti Midiánu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi, a pobili je do posledního muže. Zabili také midiánské krále: Eviho, Rekema, Cura, Chura a Rebu – pět midiánských králů.
- 9 Také Balaáma, syna Beorova, zabili mečem. Midiánské ženy i jejich děti však synové Izraele zajali. Ukořistili také všechn jejich dobytěk, stáda a veškeré bohatství. Všechna jejich města, v nichž sídlili, i všechny jejich osady vypálili. Zmocnili se veškeré kořisti včetně lidí a dobytka. Všechnu kořist, jíž se zmocnili, i všechny zajatce pak přivedli k Mojžíšovi, ke knězi Eleazarovi a k izraelské obci do tábora na moábských pláních při Jordánu naproti Jerichu.
- 13 Mojžíš, kněz Eleazar a všichni vůdcové obce jim vyšli z tábora naproti. Mojžíš se však na velitele vojska, na vůdce tisíců a stovek, vracející se z válečného tažení, rozhněval: „Vy jste všechny ty ženy nechali žít? Vždyť právě ony na Balaámovu radu svedly syny Izraele, od Hospodina k Peorovi. Kvůli tomu přišla na Hospodinovu obec ta rána! Pobijte tedy všechny chlapce. Pobijte i každou ženu, která obcovala s mužem. Všechny dívky, které ještě nepoznaly muže, si nechte živé.“

Vy sami pak zůstaňte po sedm dní venku za táborem. Všichni, kdo jste někoho zabili, a všichni, kdo jste se dotkli něčeho zabitého, se budete třetího a sedmého dne očišťovat – jak vy, tak vaši zajatci. Očistěte také všechny oděvy, všechny kožené předměty, vše vyrobené z kozí srsti i každý předmět ze dřeva.“

Kněz Eleazar pak řekl bojovníkům, kteří byli v té bitvě: „Toto je ustanovení Zákona, jež Hospodin přikázal Mojžíšovi: Zlato, stříbro, měď, železo, cín a olovo, vše, co snese oheň, přepálíte ohněm, a bude to čisté. Musí se to ale ještě očistit očišťovací vodou. Vše, co oheň nesnese, propláchněte vodou. Sedmého dne si vyperte roucha, a budete čisti. Teprve potom se vrátíte do tábora.“

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Spolu s knězem Eleazarem a s rodovými náčelníky obce poříd' soupis zajaté kořisti, jak z lidí, tak z dobytka. Rozděľ kořist mezi účastníky bitvy, kteří šli do boje, a zbytek obce.“

Od bojovníků, kteří šli do boje, vyber příspěvek pro Hospodina. Bude to jeden život z každých pěti set, a to jak z lidí, tak ze skotu, oslů i bravu. Tento podíl z jejich poloviny odevzdej knězi Eleazarovi jako příspěvek Hospodinu.

Z poloviny patřící ostatním synům Izraele vyber po jednom ukořistěném z padesáti, a to jak z lidí, tak ze všeho dobytka (ze skotu, oslů i bravu). Ty odevzdej levítům pečujícím o Hospodinův Příbytek.“

Mojžíš a kněz Eleazar tedy učinili, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Zbytek kořisti uchvácené vojskem činil: 32

675 000 kusů bravu, 33

72 000 kusů skotu, 34

61 000 oslů 35

32 000 žen, které nikdy neobcovaly s mužem. 35

Polovina podílu těch, kteří vyšli do boje, činila: 36

337 500 kusů bravu; z nich bylo Hospodinu odvedeno 675 37

36 000 kusů skotu; z nich bylo Hospodinu odvedeno 72 38

39 30 500 oslů; z nich bylo Hospodinu odvedeno 61
 40 16 000 osob; z nich bylo Hospodinu odvedeno 32
 41 Tento příspěvek Hospodinu předal Mojžíš knězi Eleazarovi,
 jak mu Hospodin přikázal.

42 Druhá polovina, patřící zbytku izraelské obce (polovina, kte-
 43 rou Mojžíš oddělil od té patřící bojovníkům), činila:

337 500 ovcí a koz,
 44 36 000 kusů skotu,
 45 30 500 oslů
 46 16 000 osob.

47 Z této poloviny patřící synům Izraele vybral Mojžíš po jednom
 z každých padesáti ukořistěných, a to jak z lidí, tak z dobytka. Ty
 odevzdal levítům pečujícím o Hospodinův Příbytek, jak mu Hos-
 podin přikázal.

48 Poté k Mojžíšovi přistoupili velitelé vojenských oddílů, vůdcové
 49 tisíců a stovek, a řekli Mojžíšovi: „Tvoji služebníci sečetli bojov-
 50 níky, jimž jsme veleli, a ani jeden nám nechybí. Proto každý z nás
 přinášíme Hospodinu dar ze získaných zlatých šperků – spony,
 náramky, prsteny, náušnice a přívěsky – k vykoupení našich životů
 před Hospodinem.“

51 Mojžíš a kněz Eleazar tedy od nich přijali všechny ty mistrov-
 52 ské zlaté šperky. Všechno zlato odevzdané Hospodinu vážilo
 53,54 16 750 šekelů. (Bojovníci ovšem kořistili každý pro sebe.) Moj-
 žíš a kněz Eleazar od vůdců tisíců a stovek to zlato přijali a odnesli
 je do Stanu setkávání jako připomínku synů Izraele před Hos-
 podinem.

Obsazení Zajordání

1 **32** Synové Rubenovi a synové Gádovi měli obrovské množství
 2 dobytka. Uviděli jaezerskou a gileádskou zem, a hle, bylo
 3 to místo vhodné pro dobytek. Rubenovi a Gádovi synové tedy
 4 přišli a řekli Mojžíšovi, knězi Eleazarovi a vůdcům obce: „Země,
 kterou Hospodin dobyl pro izraelskou obec, totiž Atarot, Dibon,
 4 Jaezer, Nimra, Chešbon, Eleale, Sebam, Nebó a Beon, je země
 vhodná pro dobytek – a tvoji služebníci mají spoustu dobytka.“

Dále řekli: „Prokaž nám prosím laskavost, ať se tato země stane 5
vlastnictvím tvých služebníků. Nevod' nás přes Jordán.“

Mojžíš Rubenovým a Gádovým synům odpověděl: „Mají snad 6
vaši bratři jít do boje, zatímco vy zůstanete zde? Proč chcete syny 7
Izraele odradit od vstupu do země, kterou jim Hospodin dal? To- 8
též udělali vaši otcové, když jsem je vyslal z Kádeš-barné, aby pro- 9
hlédli zem. Došli až k údolí Eškol, prohlédli zem, ale pak syny 10
Izraele odradili od vstupu do země, kterou jim Hospodin dal. Hos- 11
podin toho dne vzplanul hněvem a odpřisáhl: ‚Nikdo z těch, kdo
vyšli z Egypta, nikdo starší dvaceti let nespátí zem, kterou jsem 12
s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, neboť se mi
nevzdali cele. Jen Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Nunův, se cele 13
vydali Hospodinu.‘ Hospodin tehdy vzplanul proti Izraeli hněvem
a nechal je čtyřicet let bloudit po poušti, dokud to pokolení, jež se 14
znelíbilo Hospodinu, do posledního nevymřelo. Hle, nyní jste na-
stoupili na místo svých otců, vy plemeno hříšníků, abyste ještě více 15
roznítili Hospodinův planoucí hněv proti Izraeli! Jestliže se od něj
odvrátíte, nechá tento lid na poušti ještě déle, a tak je všechny
přivedete do záhuby!“

Přistoupili tedy k Mojžíšovi blíž a řekli: „Chceme tu postavit 16
ohrady pro svůj dobytek a města pro své děti. Sami pak půjdeme 17
v plné zbroji v čele synů Izraele, dokud je nepřivedeme na jejich
místo. Naše děti zatím zůstanou v opevněných městech, chráněny
před obyvateli země. My se však domů nevrátíme, dokud se každý 18
syn Izraele neujme svého dědictví. Nebudeme s nimi zabírat zem 19
za Jordánem ani nikde dále, neboť nám připadlo dědictví na
východ od Jordánu.“

Mojžíš jim odpověděl: „Chcete-li to slovo splnit, připravte se 20
před Hospodinem k boji. Každý z vašich ozbrojenců půjde před 21
Hospodinem za Jordán, dokud on před vámi nevyžene své nepřá-
tele. Až bude země před Hospodinem podmaněna, budete se moci 22
vrátit a budete zproštěni tohoto závazku k Hospodinu a k Izraeli.
Tehdy se před Hospodinem tato země stane vašim vlastnictvím.

Pokud se tak nezachováte, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a věz- 23
te, že váš trest si vás najde. Postavte si města pro děti a ohrady 24
pro ovce a kozy; splňte však, co vyšlo z vašich úst.“

25 Rubenovi a Gádovi synové Mojžíšovi odpověděli: „Tvoji služeb-
26 níci učiní, jak jim náš pán přikazuje. Naše děti, naše ženy, náš
27 dobytek a všechna naše zvířata zůstanou v gileádských městech,
zatímco tvoji služebníci, každý v plné zbroji, přejdou Jordán, aby
bojovali před Hospodinem, jak praví náš pán.“

28 Mojžíš tedy o nich vydal příkaz knězi Eleazarovi, Jozuovi, synu
29 Nunovu, a náčelníkům izraelských pokolení. Mojžíš jim řekl: „Po-
kud s vámi Gádovi a Rubenovi synové přejdou Jordán, každý
vyzbrojen k boji před Hospodinem, pak jim po dobytí země dáte
30 do vlastnictví gileádskou zem. Pokud však s vámi nepůjdou jako
ozbrojenci, případně jim vlastnictví mezi vámi v kanaánské zemi.“

31 Gádovi a Rubenovi synové na to řekli: „Učiníme, jak Hospodin
32 tvým služebníkům řekl: Přejdeme vyzbrojeni před Hospodinem
do země Kanaán a získáme dědičné vlastnictví v Zajordání.“

33 Mojžíš tedy Gádovým a Rubenovým synům a polovině pokolení
Manasesova, syna Josefova, přidělil království emorejského krále
Sichona a bášanského krále Oga – zemi i s jejími městy včetně
území pohraničních měst.

34,35 Synové Gádovi pak vystavěli Dibon, Atarot a Aroer, Atarot-
36 -šofan, Jaezer a Jogbehu, opevněná města Bet-nimra a Bet-haran,
a ohrady pro ovce a kozy.

37,38 Synové Rubenovi vystavěli Češbon, Eleale, a Kirjataim, Nebó
a Baal-meon (jejichž jména byla změněna) a také Sibmu. Města,
jež vystavěli, přejmenovali.

39 Synové Machira, syna Manasesova, šli do Gileádu, dobyli jej
40 a vyhnali Emorejce, kteří tam byli. Mojžíš tedy Gileád přidělil Ma-
41 chirovi, synu Manasesovu, a ten se v ní usadil. Manasesův syn Jair
pak vytáhl, dobyl jejich vesnice a nazval je Chavot-jair, *Jairovy ves-*
42 *nice*. Noba vytáhl, dobyl Kenat i jeho vesnice a nazval je svým
jménem: Noba.

Trasa exodu

1 **33** Toto jsou zastávky na cestě synů Izraele, když pod Mojží-
šovým a Áronovým vedením táhli po svých oddílech
2 z Egypta. Mojžíš během jejich tažení zapisoval, odkud podle
Hospodinova rozkazu vycházeli. Toto jsou zastávky na jejich tažení:

Patnáctého dne prvního měsíce, ráno po Hodu beránka, vy- 3
táhli synové Izraele z Ramesesu. Před očima celého Egypta směle 4
vyrazili na cestu. Egypťané zatím pohřbívali všechny své prvo-
rozené, jež mezi nimi Hospodin pobil, když vykonal soud nad
jejich bohy.

Synové Izraele vyšli z Ramesesu a utábořili se v Sukotu. 5

Vyšli ze Sukotu a utábořili se v Etamu na kraji pouště. 6

Vyšli z Etamu, obrátili se zpět k Pi-chirotu naproti Baal-cefonu 7
a utábořili se před Migdolem.

Vyšli z Pi-chirotu, prošli prostředkem moře na poušť, ušli tři 8
dny cesty etamskou pouští a utábořili se v Maře.

Vyšli z Mary a přišli do Elimu. V Elimu bylo dvanáct vodních 9
pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili u vody.

Vyšli z Elimu a utábořili se u Rudého moře. 10

Vyšli od Rudého moře a utábořili se v poušti Sin. 11

Vyšli z pouště Sin a utábořili se v Dofce. 12

Vyšli z Dofky a utábořili se v Aluši. 13

Vyšli z Aluše a utábořili se v Refidimu, kde lid neměl vodu k pití. 14

Vyšli z Refidimu a utábořili se na poušti Sinaj. 15

Vyšli z pouště Sinaj a utábořili se v Kibrot-taavě. 16

Vyšli z Kibrot-taavy a utábořili se v Chacerotu. 17

Vyšli z Chacerotu a utábořili se v Ritmě. 18

Vyšli z Ritmy a utábořili se v Rimon-perecu. 19

Vyšli z Rimon-perecu a utábořili se v Libně. 20

Vyšli z Libny a utábořili se v Rise. 21

Vyšli z Risy a utábořili se v Kehelatě. 22

Vyšli z Kehelaty a utábořili se na hoře Šefer. 23

Vyšli od hory Šefer a utábořili se v Charadě. 24

Vyšli z Charady a utábořili se v Makhelotu. 25

Vyšli z Makhelotu a utábořili se v Tachatu. 26

Vyšli z Tachatu a utábořili se v Terachu. 27

Vyšli z Terachu a utábořili se v Mítce. 28

Vyšli z Mítky a utábořili se v Chašmoně. 29

Vyšli z Chašmony a utábořili se v Moserotu. 30

Vyšli z Moserotu a utábořili se v Bene-jaakanu. 31

- 32 Vyšli z Bene-jaakanu a utábořili se v Chor-gidgadu.
 33 Vyšli z Chor-gidgadu a utábořili se v Jotbatě.
 34 Vyšli z Jotbaty a utábořili se v Abroně.
 35 Vyšli z Abrony a utábořili se v Ecjon-geberu.
 36 Vyšli z Ecjon-geberu a utábořili se v Kádeši na poušti Cin.
 37 Vyšli z Kádeše a utábořili se u hory Hór na kraji edomské země.

38 Prvního dne pátého měsíce čtyřicátého roku po vyjití synů Izraele z Egypta vystoupil kněz Áron podle Hospodinova rozkazu
 39 na horu Hór a tam zemřel. Když Áron zemřel na hoře Hór, bylo
 40 mu 123 let. Tenkrát se aradský král, Kananejce sídlící v Negevu
 v kanaánské zemi, dozvěděl o příchodu synů Izraele.

- 41 Vyšli od hory Hór a utábořili se v Calmoně.
 42 Vyšli z Calmony a utábořili se v Punonu.
 43 Vyšli z Punonu a utábořili se v Obotu.
 44 Vyšli z Obotu a utábořili se v Ije-abarimu na moábské hranici.
 45 Vyšli z Ijimu a utábořili se v Dibon-gadu.
 46 Vyšli z Dibon-gadu a utábořili se v Almon-diblataimu.
 47 Vyšli z Almon-diblatajmu a utábořili se v pohoří Abarim proti
 Nebó.

48 Vyšli z pohoří Abarim a utábořili se na moábských pláních při
 49 Jordánu naproti Jerichu. Jejich tábor na moábských pláních u Jordánu sahal od Bet-ješimotu až po Abel-šitim.

Dělení země

50 Na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu, promluvil
 51 Hospodin k Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele: Až přejdete Jordán
 52 a vstoupíte do kanaánské země, vyžeňte všechny obyvatele země.

Zničte všechny jejich tvarované kameny, zničte všechny jejich
 53 lité sochy a zrušte jejich obětní výšiny. Podrobte si tu zem a osídlete ji,
 54 neboť jsem vám ji dal – obsaďte ji! Rozdělte si tu zem do dědictví losem
 podle svých rodů. Většímu rodu přidejte větší dědictví a menšímu
 menší. Kamkoli padne cí los, to bude jeho. Rozdělte si zem podle
 otcovských pokolení.

55 Pokud obyvatele té země nevyženete, pak se vám ti, jež tam ponecháte,
 stanou trním v očích a ostny v bocích. Budou vás

trýznit v zemi, v níž budete bydlet. To, co jsem zamýšlel učinit jim, pak nakonec učiním vám.“ 56

34 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Přikaz synům Izraele: Až vejdete do Kanaánu, toto budou hranice země, jež vám připadne za dědictví: 1,2

Vaše jižní hranice povede od pouště Cin podél Edomu. Začne od konce Solného moře na východě, stočí se jižně od srázu Akrabim, bude pokračovat k Cinu, až dosáhne na jih od Kádeš-barné. Odtud povede k Chacar-adaru a bude pokračovat k Acmonu, kde se stočí a podél Egyptského potoku dosáhne až k moři. 3 4 5

Vaši západní hranici bude tvořit Velké moře. Jeho pobřeží bude vaše západní hranice. 6

Vaše severní hranice povede takto: od Velkého moře ji vytyčíte k hoře Hór a odtud dál k Lebo-chamatu, až dosáhne Cedadu. Odtud povede k Zifronu, až dosáhne k Chacar-enanu. To bude vaše severní hranice. 7 8 9

Svou východní hranici vytyčíte od Chacar-enanu k Šefamu. Odtud sestoupí k Rible východně od Ainu; odtud bude sestupovat dál podél svahů východně od Kineretského jezera. Odtud hranice sestoupí k Jordánu a dosáhne až k Solnému moři. 10 11 12

To budou hranice vaší země ze všech stran.“

Mojžíš synům Izraele přikázal: „To je ta země – rozdělte si ji losem! Hospodin přikázal, aby byla přidělena devíti a půl pokolením. Rubenovu a Gádovu pokolení s jejich rodinami se totiž už dostalo dědictví, stejně jako polovině pokolení Manasesova. Tato dvě a půl pokolení již získala dědictví na východní straně Jordánu naproti Jerichu.“ 13 14 15

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Toto jsou jména mužů, kteří vám rozdělí zemi do dědictví: kněz Eleazar a Jozue, syn Nunův. Z každého pokolení určete jednoho vůdce, aby jim pomáhali rozdělovat zem. A toto jsou jména těch mužů: 16,17 18 19

Káleb, syn Jefunův, z pokolení Juda,
Šemuel, syn Amihudův, z pokolení Šimeon, 20
Elidad, syn Kisonův, z pokolení Benjamín, 21

22 Buki, syn Jogliův, vůdce pokolení Dan,
 23 Chaniel, syn Efoďův, vůdce pokolení Josefova syna Manase,
 24 Kemuel, syn Šiftanův, vůdce pokolení Josefova syna Efraima,
 25 Elicafan, syn Parnachův, vůdce pokolení Zabulon,
 26 Paltiel, syn Azanův, vůdce pokolení Isachar,
 27 Achihud, syn Šelomiův, vůdce pokolení Ašer,
 28 Pedahel, syn Amihudův, vůdce pokolení Neftalím.

29 To jsou ti, kterým Hospodin přikázal, aby synům Izraele přidělili dědictví v zemi Kanaán.

1 **35** Na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu, pro-
 2 mluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Přikaz synům Izraele, ať ze
 3 svého dědičného území dají levítům města k bydlení; také pastviny
 4 okolo těch měst dejte levítům. Ta města jim budou sloužit k bydlení
 5 a přilehlé pastviny budou pro jejich dobytek a pro všechna jejich
 6 zvířata. Předměstské pastviny, jež dáte levítům, ať obklopují
 7 městskou zeď ze všech stran do vzdálenosti tisíce loktů. Proto
 8 vyměřte dva tisíce loktů na východní straně města a stejně tolik
 na jižní, západní a severní straně města, tak aby město bylo
 uprostřed. Toto budou jejich předměstské pastviny.

6 Z měst, která dáte levítům, bude šest měst útočištných. Tam
 se bude moci uchýlit každý, kdo někoho zabil. K nim přidáte
 7 levítům další čtyřicet dvě města – celkem čtyřicet osm měst
 8 s přilehlými pastvinami. Ta města jim z vlastnictví synů Izraele
 přidělíte takto: od většího pokolení více, od menšího méně. Každé
 pokolení dá levítům část měst, odpovídající jeho dědičnému
 území.“

9,10 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele: „Až pře-
 11 jdete Jordán a vstoupíte do kanaánské země, vyberte si města,
 12 jež vám budou sloužit jako útočiště. Bude se do nich moci uchýlit
 13 ten, kdo někoho zabil z nedopatření. Ta města vám budou sloužit
 14 za útočiště před mstitelem, aby ten, kdo někoho zabil, nezemřel
 15 dříve, než stane na soudu před obcí. Určete si šest měst, jež vám
 budou sloužit jako útočiště: tři města v Zajordání a tři města v zemi
 Kanaán. Ta ať slouží jako útočištná města. Těchto šest měst ať

synům Izraele, cizincům i přistěhovalcům slouží za útočiště, aby se tam uchýlil každý, kdo někoho zabil z nedopatření.

Udeří-li někdo někoho železným předmětem tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít. 16

Vezme-li do ruky kámen, kterým lze zabít, a udeří někoho tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít. 17

Vezme-li do ruky dřevěný předmět, kterým lze zabít, a udeří někoho tak, že dotyčný zemře, je to vrah a jako vrah musí zemřít. 18

Vraha zabije krevní mstitel; jakmile jej dopadne, zabije ho. 19

Strčí-li někdo do někoho z nenávisti nebo po něm něco úmyslně hodí tak, že dotyčný zemře, anebo někoho z nepřátelství udeří rukou tak, že dotyčný zemře, pak musí ten, kdo jej udeřil, zemřít – je to vrah. 20 21

Vraha zabije krevní mstitel; jakmile jej dopadne, zabije ho.

Strčí-li však někdo do někoho náhodou, a ne z nepřátelství, anebo po něm hodí nějaký předmět, ale neúmyslně, anebo na něj z nepozornosti shodí jakýkoli kámen, který může zabít, a dotyčný zemře, ačkoli tento nebyl jeho nepřítelem a nezamýšlel mu nic zlého, pak mezi tím, kdo udeřil, a krevním mstitelem rozhodne obec podle těchto soudních pravidel. 22 23 24

Obec vysvobodí toho, kdo zabil, z ruky krevního mstitele a umožní mu návrat do útočištného města, kam se uchýlil. Tam bude bydlet až do smrti nejvyššího kněze pomazaného svatým olejem. Pokud se však ten, kdo někoho zabil, odváží vyjít za hranice svého útočištného města, a krevní mstitel ho najde mimo jeho hranice a zabije ho, nebude mstitel vinen prolitou krví. Ten, kdo někoho zabil, má totiž pobývat ve svém útočištném městě až do smrti nejvyššího kněze. Teprve po jeho smrti se smí vrátit na svůj vlastní pozemek. 25 26 27 28

Toto se vám stane právním ustanovením pro všechna budoucí pokolení, kdekoli se usadíte. 29

Kdokoli někoho zabije, ať je ten vrah usmrcen na základě výpovědi svědků. Jediné svědectví k usmrcení člověka nestačí. 30

Vrah zaslouží smrt. Za jeho život nepřijímejte výkupné; musí zemřít. 31

- 32 Ani za toho, kdo se uchýlil do útočištného města, nepřijímejte
 výkupné, chtěl-li by se vrátit domů dříve, než zemře nejvyšší kněz.
 33 Nepotřísňujte zemi, v níž jste; právě krev totiž zemi potřísňuje.
 Země nemůže být očištěna od krve, jež na ní byla prolita,
 jinak než krví toho, kdo ji prolil.
 34 Nesmíš poskvřnit zem, v níž bydlíte. Vždyť uprostřed ní přebývám já sám – já Hospodin bydlím uprostřed synů Izraele!“

- 1 **36** Tehdy přistoupili rodoví náčelníci z rodu Gileáda, syna
 Machirova, syna Manasesova z rodů Josefových synů, aby
 promluvili před Mojžíšem a před izraelskými rodovými náčelníky.
 2 Řekli: „Hospodin našemu pánu přikázal, aby synům Izraele
 rozlosoval zemi do dědictví. Našemu pánu bylo rovněž od Hos-
 podina přikázáno, aby dědictví našeho bratra Celofchada přidělil
 3 jeho dcerám. Vdají-li se však za někoho z jiných izraelských kme-
 nů, pak jejich dědictví ubude z dědictví našich otců a bude přidáno
 k dědictví kmene, do něhož se vdají. Tak by z našeho dědičného
 4 losu ubylo. Dokonce i když synům Izraele nastane milostivé léto,
 dědictví těchto dcer setrvá v kmeni, do něhož se vdají. Tak by
 jejich dědictví ubylo z dědictví našeho otcovského kmene.“
 5 Mojžíš pak na Hospodinův rozkaz synům Izraele oznámil:
 6 „Kmen Josefových synů mluví správně. Hospodin ohledně Celof-
 chadových dcer přikazuje toto: Nechtě se vdávají, za koho se jim
 7 zlíbí, ale jen uvnitř svého otcovského rodu a kmene. Tak nebude
 izraelské dědictví přecházet z kmene na kmen. Synové Izraele
 8 budou spjati každý s dědictvím svého otcovského kmene. Každá
 dcera, jež má mezi izraelskými kmeny dostat dědictví, ať se vdá
 za někoho ve svém otcovském rodu a kmeni, aby si všichni synové
 9 Izraele udrželi dědictví svých otců. Tak nebude dědictví přechá-
 zet z kmene na kmen. Každý z izraelských kmenů bude spjat se
 svým dědictvím.“
 10 Celofchadovy dcery pak učinily přesně tak, jak Hospodin při-
 11 kázal Mojžíšovi. Celofchadovy dcery Machla, Tirsa, Chogla, Milka
 12 a Noa se vdaly za syny svých strýců. Vdaly se do rodin synů
 Manasese, syna Josefova, a jejich dědictví zůstalo v jejich otcov-
 ském kmeni a rodu.

To jsou přikázání a zákony, jež Hospodin skrze Mojžíše vydal synům Izraele na moábských pláních, při Jordánu naproti Jerichu. 13